

De voorzitter piept

Een onderstreepte zin in mijn agenda trekt al dagen mijn aandacht, dus het lijkt me zo ondertussen wel eens tijd om gehoor te geven aan dat zinnetje. De kopij-sluiting voor de Kronometer (of zal het nog een keer de RetemOnork zijn!?) is alweer verbazingwekkend dichtbij gekomen. Om er weer eens een cliché in te gooien: wat gaat de tijd toch snel als er zoveel (leuke) dingen gebeuren. Eén van de meest opvallende (zo niet de opvallendste) gebeurtenis deze maand is natuurlijk de terugkomst van Kegel! Ik heb op de heuglijke training de twee gravers toegezegd ze te bedanken in de eerste alinea, dus Jeroen en Daniël K bij deze bedankt voor bijna 1,5 uur graafwerk! Natuurlijk ook hartelijk dank de mensen die het gat weer hebben dichtgegooid en Kegel ondanks zijn stinkende voorkomen hartelijk hebben verwelkomd.

Ik ga hier niet veel zeggen over de daders en de complottheorieën die rondgaan, want ik heb begrepen dat zij zelf met een standpunt/persconferentie gaan komen binnenkort. Vermoedelijk is dat al voordat deze Kronometer in jullie brievenbus ligt. Wat ik nog wel even wil zeggen: laten we proberen om op een normale manier wraak te nemen, mocht daar behoefte aan zijn. En laten we verder gewoon weer blij zijn dat onze oude vertrouwde Kegel vrijwel ongeschonden uit dit avontuur is gekomen en dat hij ons weer op alle wedstrijden en activiteiten zal gaan vergezellen.

Er is afgelopen maand natuurlijk meer gebeurd wat het vermelden waard is. Zo kan ik me een heerlijk weekendje in De Lutte herinneren. Hulde aan de VW-cie voor de originele dropping (moet zoektocht naar die éne paddestoel waarvan de helft op ons papier stond), voor de leuke spelletjes, voor de gezelligheid, kortom voor het leuke VW! Natuurlijk wil ik ook de weergoden bedanken voor de zon, waardoor het heerlijk vertoeven was bij het Hulsbeek. Het was op dat moment en de avond erna wel duidelijk dat de zomer onderweg is: mijn rug en schouders waren toch wel ietsje roder dan gezond is. Maar dat heb ik best over voor zo'n heerlijk ontspannend weekendje tussen al die pré-zomervakantiestress.

De afgelopen maand heb ik namelijk ontdekt dat je in mei en juni nog niet te veel aan de zomervakantie kunt denken en je al helemaal niet moet gedragen alsof het al vakantie is. Er staan nog behoorlijk wat tentamens in mijn rooster vermeld. En dan is daar ook nog die druk van een bepaald aantal studiepunten. Er bestaan namelijk de eis dat je, voordat je aan je major mag beginnen, je P en 32 SP uit de D1 moet hebben gehaald. En dat is ineens best wel veel als je er nog maar net 20 hebt, het allermoeilijkste vak uit je P moet halen én niet zo heel veel motivatie meer hebt. Daarom zit me momenteel een beetje af te vragen hoe ik mijn volgende jaar in ga delen, maar goed, daar ga ik jullie niet verder mee vermoeden. Ik zou er zo een paar kantjes over vol kunnen typen (piepen?) en de Kronometer is tenslotte geen dagboek... Wat ik eigenlijk wilde zeggen is dat het VW dus heel erg leuk was, door alle leuke activiteiten en door de gezellige sfeer waardoor er veel gevunzeld en gelachen is. De moraal van dit verhaal: ga volgende keer allemaal mee op VW, je weet niet wat je mist! Verderop in deze Kronometer staat als het goed is een verslag van het hele weekend.

Als jullie lezers het niet erg vinden, ga ik nog even verder met het uiten van mijn persoonlijke beslommingen op deze pagina's... Ik voel me een beetje verplicht tegenover alle Kronauten om mijn constante afwezigheid op trainingen te verklaren. Af en toe kom ik wel een keertje langsfietsen, maar daar blijft het dan ook bij. Na enig denk- en rekenwerk kwam ik tot mijn schrik tot de conclusie dat ik eigenlijk sinds mijn voorzitter-zijn amper meer op sportschoenen op de training ben verschenen. De reden hiervoor is ondertussen tot mijn grote ongenoegen een vanzelfsprekendheid in mijn dagelijks leven geworden: scheenbeenproblemen (scheenbeenvliesontsteking, scheenbeenirritatie, shinsplint of hoe-je-het-ook-wilt-noemen).

Zelfs een lichte training is te veel, sterker nog: een paar weken geleden lieten mijn schenen al te duidelijk hun aanwezigheid blijken toen ik drie keer op een dag de trap op was gelopen naar mijn kamer. Laat staan die wandeling van CC naar huis toen mijn band lek was, dat voelde ik de rest van de dag. Dus een training durf ik op dit moment nog niet aan. Maar goed, ik voel me dus wel behoorlijk schuldig en ook wel te kort komen als voorzitter nu ik nooit meer op een training mee kom doen. Ik hoop dat jullie dat een beetje begrijpen en me niet kwalijk nemen dat ik zo'n lichamelijk inactief bestuurslid ben. Ik hoop van harte dat mijn schenen na de zomervakantie weer "train-baar" zijn, maar dan moet er nog wel het een en ander verbeteren. Dat smokkelen door het bos tijdens het VW blijft langer in mijn schenen hangen dan een spierpijntje. Oké, genoeg geklaagd nu, het is weer tijd om over leuke dingen te praten!

Zo vonden afgelopen maand de FBK-games weer plaats in ons vertrouwde FBK-stadion. Een groot aantal Kronauten was naar Hengelo vertrokken om te assisteren bij dit spektakel. Voor zover ik het heb kunnen beoordelen bestonden de meeste taken uit het heen en weer lopen met uitslagen van het bewuste onderdeel naar het wedstrijdsecretariaat alwaar alles werd gecontroleerd en in veelvoud werd gekopieerd. Ondertussen had ik (en ik denk iedereen) volop de gelegenheid om te kijken naar de internationale atleten die het FBK-stadion sierden. De baan werd trouwens niet alleen versierd door de sporters, maar ook door vele coniferen, andere plantjes en allerlei andere professionele versiersels. Ik kon me op die zondag maar moeilijk voorstellen dat Kronos normaal gesproken ook traint op deze baan, die dan alweer een volledige gedaanteverwisseling heeft ondergaan. Zo zie je maar wat je kunt bereiken met een paar planten, uitstallingen en tribunes vol publiek. En natuurlijk met een heleboel organisatie waar niemand zicht op heeft.

Terwijl ik dit schrijf heeft de competitie nog niet plaatsgevonden, maar wanneer deze Kronometer uitkomt, is het alweer voorbij. Het is een beetje onnozel om mensen achteraf succes te wensen, maar ik heb aan jullie gedacht hier in Enschede! Succes allemaal en houd de eer van Kronos hoog!

Lieve Kronauten, voor deze editie van de Kronometer heb ik genoeg gesproken en bovendien is het de hoogste tijd om deze kopij in te gaan leveren! Doe nog even hard je best voor de zomervakantie, op alle gebieden en vergeet niet te trainen!

Groetjes en natuurlijk weer een piepje van Nelleke

Agenda Juni en Juli 2002-06-15

1 Juni	Kogelslingerwedstrijd AV'34 Apeldoorn
2 Juni	Twente Atletiek en FBK-games
Vanaf 3 Juni	Onderhoud grasveld Sintelbaan
7,8 en 9 Juni	Grote Speurneuzen VW
14 Juni	Bardienst
15 Juni	Glanerbrug Grenzeloos Loop
16 Juni	Tweede Competitiewedstrijd
18 Juni	Sneak
20 Juni	LAAC Baaninstuif
21 Juni	Daventria avondwedstrijd
24 Juni	Waterskiën
27 Juni	MPM-wedstrijd
29 Juni	Wiezoloop, Keienmeeting
30 Juni	Tweede wedstrijd Overgangscompetitie
4 Juli	Conditietest
6 Juli	Tienkamp voor iedereen/Zehnkamp für Alle
10 Juli	Instuif/Werp-3-kamp
14 Juli	Zeilweek, Amsterdam Open
20 Juli	Nacht van de Atletiek

Incasso

Er komt binnenkort weer een incasso aan.

Hieronder staat een overzicht van de personen die kunnen verwachten dat er geld van hun rekening afgeboekt zal worden.

De meeste posten spreken voor zich.

Het NSK-i is onderverdeeld in 5 Euro voor de overnachting, 5 Euro voor het eten en 7,50 Euro voor het T-shirt. De rest lijkt me duidelijk.

De bedragen zullen ergens in de maand juli van jullie rekeningen afgeschreven worden.

Mocht je het allemaal nog een keer precies willen nalezen, dan kun je op de Kronos website kijken. Ga naar Inloggen → Te incasseren door Kronos. Ik zal daar ook t.z.t. de exacte datum van de incasso aangeven.

René

Naam	Londen ontbijt	Roeskaboekjes	NSK-ekiden reiskosten	Filmavond	Karten	Spelletjes avond	NSK-I	Kadernmiddag sportraad	Sneak	Sneak	Sneak	Totaal
Agnes Kallenberg	€ 5,00						€ 10,00					€ 15,00
Annelies Braat						€ 3,00						€ 3,00
Arco Krijgsman		€ 3,00		€ 1,00		€ 3,00	€ 17,50	€ 4,25			€ 4,25	€ 33,00
Ard Vlooswijk	€ 5,00	€ 3,00				€ 3,00	€ 5,00					€ 16,00
Arjen Eggink		€ 3,00					€ 10,00					€ 13,00
Bram van Dongen			€ 8,34									€ 8,34
Brenda Pouw			€ 8,34									€ 8,34
Carrie Schriemer	€ 5,00			€ 1,00		€ 3,00	€ 10,00					€ 19,00
Daniël Hofman	€ 10,00	€ 3,00		€ 1,00	€ 5,00	€ 3,00	€ 17,50	€ 8,50				€ 48,00
Daniel Krant				€ 1,00			€ 17,50			€ 4,25	€ 4,25	€ 27,00
Demian Pot		€ 3,00					€ 10,00					€ 13,00
Donald Res	€ 1,00						€ 17,50					€ 18,50
Erik Droog					€ 5,00							€ 5,00
Erik Mulderij		€ 3,00										€ 3,00
Fredo Schotanus	€ 5,00			€ 1,00		€ 3,00	€ 10,00					€ 19,00
Harm van Seijen	€ 5,00											€ 5,00
Jan Heusinkveld		€ 3,00										€ 3,00
Jelmer van Schoonhoven	€ 5,00			€ 1,00			€ 10,00					€ 16,00
Jeroen Ros				€ 1,00	€ 5,00		€ 7,50	€ 4,25	€ 5,00	€ 4,25	€ 4,25	€ 31,25
John Boertjes		€ 3,00										€ 3,00
Jurrian Heck						€ 3,00	€ 10,00					€ 13,00
Klaas Koop				€ 1,00	€ 5,00	€ 3,00						€ 9,00
Marcel Fekkes	€ 5,00	€ 3,00			€ 5,00	€ 3,00	€ 5,00				€ 4,25	€ 25,25
Mariska Schurink	€ 5,00				€ 5,00		€ 10,00					€ 20,00
Martien Schaub						€ 3,00						€ 3,00
Martin Goedhart	€ 5,00											€ 5,00
Matthieu Spekkers		€ 3,00				€ 8,00	€ 17,50					€ 28,50
Miranda Kingma					€ 5,00							€ 5,00
Monique Hoogers	€ 5,00			€ 1,00	€ 5,00	€ 3,00	€ 10,00	€ 4,25	€ 5,00	€ 4,25	€ 4,25	€ 41,75
Nanne de Haan	€ 30,00	€ 3,00										€ 33,00
Nelleke van der Ploeg	€ 5,00		€ 8,34	€ 1,00	€ 5,00	€ 18,00		€ 4,25	€ 5,00			€ 46,59
Nienke Mulder							€ 17,50					€ 17,50
Nienke Ruepert		€ 3,00			€ 5,00	€ 3,00						€ 11,00
Patricia van der Beek					€ 5,00							€ 5,00
Pieter van Langen		€ 3,00										€ 3,00
Pim Doppen					€ 5,00		€ 10,00					€ 15,00
Rene Willemink				€ 1,00	€ 5,00		€ 17,50	€ 4,25	€ 5,00	€ 8,50	€ 4,25	€ 45,50
Rink Hallmann				€ 1,00								€ 1,00
Romano Wannyn					€ 5,00							€ 5,00
Ruben Smelik			€ 8,34									€ 8,34
Ruben van Moppes	€ 5,00					€ 3,00	€ 10,00					€ 18,00
Sjoerd Pater	€ 5,00			€ 1,00		€ 3,00	€ 10,00					€ 19,00
Stijn Chapelle		€ 3,00		€ 1,00	€ 5,00		€ 17,50	€ 4,25		€ 4,25	€ 4,25	€ 39,25
Vincent Van Bruchem				€ 1,00		€ 3,00						€ 4,00

Hardloop-kampeerderdaagse in Apeldoorn

Lopen in een mooie omgeving, kamperen op een gezellige 'camping', zonnetje erbij, rusten, beetje fietsen, lekker pasta eten: wie heeft nog meer ingrediënten voor een heerlijk Pinksterweekend? Als je erbij was geweest, weet je waar ik het over heb. En anders heb je volgend jaar weer de kans om mee te doen met de hardlooperdaagse.

Zoiets als een hardlooperdaagse hadden we in Nederland nog niet, terwijl die er in het buitenland volop schijnen te zijn. Hoog tijd dus voor een Hollands evenement, vonden ze bij AV Veluwe. De omgeving van Apeldoorn leent zich hier ook goed voor, want probeer maar eens 6 routes uit te zetten in een mooie omgeving, zonder dat je steeds hetzelfde rondje loopt en de meeste kilometers over asfalt worden gemaakt.

Er kon in totaal 60 of 100 kilometer worden gelopen, in vier dagen. Voor die 100 moet je wel zaterdag en zondag 2x lopen, verder loop je de vier andere etappes met de 60 kilometerlopers mee. Voor deze eerste meerdaagse hadden zich ongeveer 150 liefhebbers opgegeven. Een deel ervan kampeerde gedurende het weekend rond de baan van AV'34. Dat gaf wel een aparte aanblik: al die caravans en tentjes rond de atletiekbaan (waar ook gewoon getraind werd).

Emiel hoef ik niet te overtuigen dat zoiets leuk is en Janine en Jan zagen het ook wel zitten om mee te gaan. Je hoeft tenslotte niet alle vier de dagen mee te doen en als we ook de fietsen meenemen, zou je het lopen met fietsen kunnen afwisselen. Op het laatste meldde zich ook Marina, die door Janine tijdens een kennismakingstraining enthousiast was gemaakt. Met z'n vijven gingen we dus op vrijdag richting Apeldoorn. Jan, Janine, Marina en ik met de trein en Emiel met het 'olijke' autootje (in goed Zuid-Afrikaans volgens Marina) met alle bagage.

Het moeilijke is: hoe hard kun je lopen op een etappe? Je loopt toch elke dag een aardig stuk, dus niet al te snel starten, lijkt het advies. De eerste etappe ging over 16,4 kilometer en startte op de baan. Voor de kenners: we liepen een deel Midwintermarathonparcours. De kenners weten dat het hier heuvelachtig is. En de lopers die dit niet wisten kwamen er snel achter. Au, wat een kuitbijters en dat al op de eerste dag! Nog vol adrenaline lig ik later te draaien in m'n slaapzak en voel me de volgende dag niet echt uitgeslapen (maar ik ben niet de enige, hoorde ik).

Gelukkig is de volgende run voor ons zaterdagavond, terwijl Emiel 's ochtends om 11 uur al weer mag starten voor de tweede etappe van 20,3 kilometer (bij Uchelen). Ik ga niet mee en val tussen de middag lekker in slaap tot ik de tent uitbroei van de hitte. Jan en Janine zijn naar Zaandam om boodschappen te doen voor de zieke moeder van Janine. Marina is er ook niet, zij verkent Apeldoorn op de fiets. Emiel heeft in de buurman op de camping een directe concurrent gevonden (buurman heeft ook zo'n lekker fel geel hemdje, dat is makkelijk volgen), al lopen ze niet in dezelfde leeftijdscategorieën.

's Avonds mogen we weer met z'n allen. We starten vanuit Loenen, dat een kasteeltje heeft waar start en finish zijn. De route van vandaag (14,7 kilometer) bevat me meer: korte klimmen en lange afdalingen. Stukken bos en heide, best mooi. Al die mannen die me naar boven voorbij stormen haal ik naar beneden weer in, leuk is dat! Zo loopt Jan ook voor mij te jojo-en. De afstand tussen ons blijft klein, maar het lukt me niet om hem in te halen. En ik durf ook niet aan te zetten, er komen nog twee loopedagen aan. Bij de finish staat speaker Henk Borgmeijer, in Twente wel een bekende. Die heeft dus vier dagen aaneen gel..d en dat is best knap. Na een biertje heb ik hem gezegd dat ik het geen stijl vind datie mijn prestatie in Almere (waar hij ook speaker was en ik derde werd) niet genoemd heeft. Tegen

Janine zei hij iets over slanke dames, ik weet niet meer wat, maar zoiets mag hij natuurlijk als niet-slanke man niet zeggen (zijn eigen woorden). We hebben hem ook verteld dat Henk Janssen (waar hij mee stond te praten) oud-Kronaut was en zelfs nog clubrecordhouder op de 5 kilometer. Wat je allemaal niet uitkraamt als je gedronken hebt na het lopen.

Over Henk Janssen moet ik nog even toelichten. Henk komen we namelijk nogal eens tegen op wedstrijden (hij herkende ooit Emiel aan zijn Kronoshemdje en sindsdien steeds weer). Elke keer vraagt hij of zijn clubrecord al is verbroken. En elke keer weer moeten we hem teleurstellen. "Doe er wat aan!", roept hij dan. Dat zullen dan anderen moeten doen, is onze reactie. Maar je begrijpt, elke ontmoeting wordt steeds pijnlijker, want elke keer duurt het langer dat hij clubrecordhouder-af is.

De volgende ochtend staat een tijdloop van 8.7 kilometer op het programma. De langzaamste loper van de 100 start eerst, na een halve minuut gevolgd door de een-na-langzaamste. Enzovoort. De laatste die start is dus de snelste van de 60. Daar tussenin liepen wij ergens. Eerst Emiel, dan Marina, Janine, ikke en Jan (zelf even bedenken hoe we in het klassement staan). Janine is als de dood dat ik haar inhaal (ze start 2 minuten voor me). Ik krijg haar flitsend blauwe shirtje op een gegeven moment wel (heel ver voor me) in beeld, maar van inhalen is geen sprake. Bij deze toch korte etappe volgen de heuveltjes elkaar rap op. Geen moment rust heb je, dat valt niet mee. Voor ons dan, de luitjes uit de omgeving halen de schouders op. Wat nou zwaar. We hadden bedacht dat je deze etappe niet te hard moet lopen (wat je wel geneigd bent door het tijdloop-principe), want zoveel tijd win je niet op een korte afstand. Dus wie loopt de snelste damestijd? Ik.

's Middags staat er voor Emiel weer een lang stuk op het programma: 18,9 kilometer. Wel in de mooie omgeving van Hoog Buurlo, dus we gaan hem aanmoedigen (op de fiets). De meeste 100 lopers zien erg tegen deze etappe op, maar bij Emiel gaat het goed. Hij blijft de buurman ruim voor.

Die avond is er een pastaparty voor de lopers en supporters. Er staat al een lange rij te wachten en net als we ons bordje hebben laten volladen, horen we: de saus is op! Iets te gul geweest dus. De kok gaat mopperend nog meer saus maken. Het smaakt goed. Janine krijgt het voor mekaar om 4 keer op te scheppen. Iedereen vraagt zich af waar ze het laat!

Maandag, de laatste dag, staat ons tevens de langste etappe te wachten. Iets meer dan een halve marathon (21.3 kilometer). En het wordt steeds warmer. Jan heeft het inmiddels opgegeven, zijn kuitknallen uit elkaar. Zelf vind ik het na 3 dagen nog wel meevallen. Ik heb alleen een blaar gehad de eerste dag, die wel pijnlijk is, maar dat voel ik bij het lopen niet meer. Marina vraagt wel waarom ik kreupel loop, maar ik leg uit dat alleen dieren kreupel lopen (zal wel Zuid-Afrikaans zijn). In het klassement heb ik ruim voorsprong op Janine, dus ik houd me voor dat het niet hard hoeft vandaag. 12 km/uur is hard zat. Ik loop nog een tijdje met de voorste dames mee, maar zij zijn meer gewend aan de heuvels (ja, die waren er ook weer). Na een enorm lange afdaling ben ik weer bij ze. Maar op dat moment brandt de zon en voelt het niet goed, dus ze zijn snel weer langs me. Beide dames zijn geen directe concurrent, want de ene loopt de 100 en de andere is ouder dan 45 jaar, loopt dus in een andere categorie. Zij is wel ontzettend fanatiek (haar haas moet steeds de bosjes in om te kijken hoe ver de andere dames achter liggen). Ze is overall de snelste dame. Maar zover is het nog niet, eerst moet ik die lange weg naar de finish nog afleggen. De derde waterpost lijkt maar niet te komen en ik wil ondertussen wel wat drinken! We moeten daarna nog een open stuk over met zand en heide, dus

warm en droog. Gelukkig is het laatste stuk in het bos. Eindelijk kom ik dan op de baan aan. Emiel kon wel zien dat het niet meer ging. De laatste 100 meter kijk ik om, hé dat is een dame die eraan komt. Nog even sprinten dan. En dan laat ik me in het gras vallen, om daar nog flink m'n schouders te verbranden. Janine zit niet zover achter me (elke dag een minuut, dus ook dit keer). Marina komt even later ook binnen, bij haar ging het ook niet zo lekker.

Zodoende was ik eerste dame in mijn leeftijdscategorie, Janine tweede en Marina derde. Emiel was zesde bij de heren senior op de 100, ook een goede prestatie. Hij is net een plekje voor de buurman geëindigd in het eindklassement. We kunnen dus tevreden naar huis. Oh ja, we (de dames) hebben ook nog een fles wijn van Emiel gewonnen (zie eerdere Kronometer). En ik wil er niet een uit ons eigen wijnrekje!

Carla

Griekenland anno 2002

Voor de geïnteresseerde dan toch nog maar even een leuterverhaal uit Patras, Griekenland, waar ik mijn stage aan het doen ben, of eigenlijk mee klaar ben, want morgen (14 juni) heb ik mijn afsluitende presentatie. In plaats van nou een heel verhaal te gaan houden hoeveel bergen ik wel niet opgefietst ben, en hoe vaak ik wel niet ben wezen hardlopen, zal ik eens gaan nadenken over welke dingen nu echt opvallen in Griekenland. Dingen die behoorlijk anders zijn, dan we in Nederland gewend zijn. Dit heb ik vorig jaar ook al een keer gedaan in de Kronometer, maar nu zijn me natuurlijk weer andere dingen opgevallen!

De Estia

Het begon dus allemaal al bij mijn aankomst op 3 april in Rio (een dorpje 8 km van Patras, een grote Griekse havenstad op de Peloponnesos, dat onderste deel van Griekenland). Ik kreeg een kamer in de Estia, een groot studentencomplex, zeg maar zoiets als de campus, maar dan veeeeeeel ranziger... Op mijn verdieping zijn 4 douches. De middelste 2 wil je sowieso al niet gebruiken, en ook bij de buitenste twee, moet je uit alle macht proberen geen muur aan te raken, laat staan dat je het aandurft zonder slippers te gaan douchen. Het enige redelijk schone in de douches is het water dat uit de kraan komt. Tja, en als de douches zo zijn, hoe zijn dan de plees... In eentje ligt nog een hoop schijt, want die trekt al sinds een maand niet meer door. Verder is de wc-bril blijkbaar overbodige luxe, want die zijn er niet. Er wordt wel iedere dag schoongemaakt door wat werksters, maar ik geloof dat zij twee keer doortrekken zien als schoonmaken... Nou ja goed, voor drie maanden heb ik het wel overleefd. Verder is er geen keuken, geen wasmachine, wel een mensa die voor weinig geld dan ook maar niet zo veel eten geeft. En dan het ergste van alles. Er lopen echt overal honden en katten rond. In alle gebouwen, in de plees, de douches, zelfs in de mensa, want daar kunnen ze eten krijgen en dat weten ze! In het begin is dat dus niet echt bevorderlijk voor de eetlust, maar zelfs daar wen je aan.

Politie (Astynomia)

Die heeft hier dus echt geen ruk te doen. Het verkeer in de grotere steden (zoals Patras) is werkelijk verre van veilig voor voetgangers en een enkele fietser zoals ik. Als de stoplichten het toestaan (daar stopt iedereen wonder boven wonder wel voor, zelfs scooters die rechtsaf moeten!) wordt er gemakkelijk 80 km per uur gehaald op de brede eenrichtingsverkeerswegen (zowel door auto's als door scooter). Doet de politie daar dan niets aan? vraag je je dan af. Nou nee. Wat de politie doet is het volgende: Ze kiezen willekeurig een paar stoplichten uit om daar het verkeer te gaan regelen (!!!), nu zei ik dus al, dat de stoplichten toch al gerespecteerd werden. Maar goed, er gaat een agentje midden op het kruispunt staan en die gaat aangeven welke richtingen mogen doorrijden. Het stoplicht blijft het natuurlijk gewoon doen, maar daar moet je dan niet opletten, hoewel de gebaren van de agent meestal dezelfde richting aangeeft als de richting die toch al groen heeft... Af en toe loopt het dus tegendraads, en dan laat hij juist het verkeer

door dat op dat moment rood heeft. Je moet dus altijd opletten bij kruispunten of het nu rood of groen is, of er niet zo'n mannetje staat. Ga eens een snelheidscontrole houden of boeven pakken, weet ik veel, maar in ieder geval iets nuttigs! Want hiervan wordt het verkeer dus echt niet vloeiender.

Infrastructuur

Het is normaal dat bij het belangrijkste internationale vliegveld van een land er bij de uitgang borden staan naar de belangrijkste steden in het land. Zo vind je bijvoorbeeld bij Schiphol al borden met Maastricht. Vanaf het vliegveld in Athene staat er niets, maar dan ook niets aangegeven, behalve Athene. Je moet dus echt dwars door het centrum, langs de voet van de Akropolis als je ergens anders heen wilt. Als je vraagt hoe je het gemakkelijkst wekomt van het vliegveld, dan zeggen de Grieken zelf vaak niet veel meer dan "succes...". Nou goed, ze zijn bezig met een ringweg en ze hopen dat die klaar is in 2004 als de Olympische Spelen op bezoek komen, nou, op mijn beurt wens ik hun succes...

Dan nog iets over de kwaliteit van de wegen. Er zijn dus best veel asfaltwegen, alleen staan ze bol van de hobbels. In eerste instantie denk je, tja, dat kan gebeuren, maar het ergste is: ze doen het zelf! Wat doen ze namelijk om die hobbels kwijt te raken, gooien ze er een laag nieuw asfalt overheen. Dat is mooi, denk je dan. Mooi glad nieuw asfalt. Maar... Ze leggen dat mooie nieuwe asfalt alléén op de plaatsen waar de weg hobbels had. Consequentie is dus dat er nieuwe hobbels worden gecreëerd, omdat die nieuwe laag de weg toch zo'n 5 cm hoger legt.

Na een treinreisje met de OSE (de Griekse NS) ga je nooit, maar dan ook nooit meer klagen over de over NS. De dienstregeling geeft dan wel tijden aan waarop een trein zou kunnen vertrekken of aankomen, maar de enige betrouwbare informatie die je van de dienstregeling kunt aannemen, is hoeveel treinen er rijden die dag. Wanneer ze komen, dat moet je dan maar zien. Dat kan best een uurtje of wat later zijn dan aangegeven staat op het schema. Athene – Patras, ongeveer 220 kilometer werd afgelegd in ongeveer zes uur...

Olympische Spelen

Werkelijk overal wordt reclame gemaakt en nergens kan het je ontgaan dat dit land de Olympische Spelen van 2004 gaat organiseren, maar behalve die reclame zie je niks... Het stadion waar ik mijn trainingen afwerk zal worden gebruikt voor een paar voetbalwedstrijden tijdens de Spelen. Het stadion zou vorig jaar september gesloten worden tot aan de Spelen, voor een stevige (hoog noodzakelijke) opknapbeurt. Nou, het is dus nog steeds open... En ik hoop voor de Olympische Teams dat in ieder geval de toiletten en het bruine gras er toch wat beter uitzien tegen die tijd...

Roken

Daar kan ik kort over zijn: Overal, Altijd en bijna iedereen...

Studeren

Da's ook zoiets. Het is heel moeilijk in Griekenland om op een universiteit te worden aangenomen als student. Beginnende studenten moeten echt hoge cijfers hebben op de middelbare school, vandaar dat iedereen die wil studeren ook naar extra lessen gaat buiten de school om. Als ze dan eenmaal zijn toegelaten, wandelen ze fluitend door hun studie heen... Wat is dat nou voor regeling?!!!

Ik stond deze week perplex. Een Pool hier ging zijn afstudeerpraatje houden. Dat het ergens in juni zou zijn, was al even bekend, maar afgelopen maandag vertelde de professor hem dat hij woensdag zijn praatje zou moeten houden! Nou goed, zo gaat dat hier, dus hij was het gewend. De presentatie stelde eigenlijk ook weinig voor. Twee professoren, die geen enkele vraag stelden na het praatje van 20 minuten, en ook uit de rest van het 10-koppige publiek kwam geen vraag. Er werd ook geen cijfer gegeven, en de afstudeeropdracht die hij had gehad was er een met veel te weinig data om er ooit nuttige conclusies uit te kunnen trekken (een beetje zoals mijn stage-opdracht...). Nee, ik ga lekker afstuderen in Nederland, dan ben je tenminste ergens mee bezig!

Tot slot: voor altijd wonen in Griekenland zou niks voor mij zijn. Te veel dingen zijn anders, maar het is natuurlijk nog steeds het perfecte vakantieland bij uitstek! Het heeft alles: Zon, zee, strand, bergen, natuur, cultuur en heel veel eilanden!

Veel groeten, en tot volgend collegejaar, wanneer ik weer naar hartelust met Kronos mee ga trainen!

Arnout

DAV Kronos				DSTV Aloha		UT Team		RUG Team		
1.	dame	3,5 km	0:17:39	11.9 km/u	0:16:56	12.4 km/u	0:14:24	14.58 km/u	0:14:08	14.86 km/u
2.	heer	7.0 km	0:30:27	13.79 km/u	0:33:27	12.56 km/u	0:24:20	17.26 km/u	0:24:25	17.2 km/u
3.	heer	7.9 km	0:33:59	13.95 km/u	0:30:02	15.78 km/u	0:28:27	16.66 km/u	0:28:16	16.77 km/u
4.	heer	11.9 km	0:54:00	13.22 km/u	0:46:30	15.35 km/u	0:40:02	17.84 km/u	0:40:12	17.76 km/u
5.	heer	10.2 km	0:42:57	14.25 km/u	0:39:49	15.37 km/u	0:33:55	18.04 km/u	0:35:48	17.09 km/u
6.	heer	6.4 km	0:29:08	13.18 km/u	0:25:46	14.9 km/u	0:22:43	16.9 km/u	0:23:40	16.23 km/u
7.	heer	12.3 km	0:40:43	18.12 km/u	0:47:31	15.53 km/u	0:40:07	18.4 km/u	0:39:57	18.47 km/u
8.	dame	4.1 km	0:17:52	13.77 km/u	0:18:43	13.14 km/u	0:15:57	15.42 km/u	0:16:17	15.11 km/u
9.	heer	7.4 km	0:33:27	13.27 km/u	0:34:17	12.95 km/u	0:25:37	17.33 km/u	0:25:54	17.14 km/u
10.	heer	6.4 km	0:28:31	13.46 km/u	0:32:16	11.9 km/u	0:22:51	16.81 km/u	0:22:25	17.13 km/u
11.	dame	3.4 km	0:16:49	12.13 km/u	0:18:25	11.08 km/u	0:13:33	15.06 km/u	0:13:50	14.75 km/u
12.	dame	6.3 km	0:31:53	11.85 km/u	0:32:21	11.68 km/u	0:26:30	14.26 km/u	0:24:38	15.34 km/u
13.	heer	5.2 km	0:20:57	14.61 km/u	0:35:24	13.39 km/u	0:18:03	17.28 km/u	0:17:47	17.54 km/u
14.	heer	7.9 km	0:28:46	16.48 km/u	0:33:22	14.39 km/u	0:27:33	17.42 km/u	0:26:52	17.87 km/u
15.	heer	8.0 km	0:37:50	12.69 km/u	0:35:00	13.71 km/u	0:28:53	16.62 km/u	0:29:12	16.44 km/u
16.	heer	8.0 km	0:35:27	13.54 km/u	0:30:16	15.86 km/u	0:27:27	17.48 km/u	0:27:49	17.25 km/u
17.	dame	3.5 km	0:17:09	12.24 km/u	0:16:10	12.99 km/u	0:14:45	14.23 km/u	0:14:48	14.19 km/u
18.	heer	4.6 km	0:20:57	13.17 km/u	0:20:02	13.78 km/u	0:16:05	17.16 km/u	0:16:39	16.58 km/u
19.	heer	9.4 km	0:32:07	17.56 km/u	0:36:01	15.66 km/u	0:30:56	18.23 km/u	0:30:02	18.78 km/u
20.	heer	8.1 km	0:36:46	13.22 km/u	0:33:42	14.42 km/u	0:27:43	17.53 km/u	0:28:25	17.1 km/u
21.	dame	4.9 km	0:25:44	11.42 km/u	0:23:37	12.45 km/u	0:19:14	15.29 km/u	0:19:38	14.97 km/u
22.	heer	8.5 km	0:34:37	14.73 km/u	0:32:17	15.8 km/u	0:28:55	17.64 km/u	0:28:22	17.98 km/u
23.	heer	7.6 km	0:30:54	14.76 km/u	0:30:21	15.02 km/u	0:27:02	16.87 km/u	0:26:56	16.93 km/u
24.	dame	8.2 km	0:40:04	12.28 km/u	0:38:35	12.75 km/u	0:35:07	14.01 km/u	0:32:29	15.15 km/u
25.	heer	8.2 km	0:33:19	14.77 km/u	0:25:39	19.18 km/u	0:27:27	17.92 km/u	0:26:56	18.27 km/u
			12:52:02	21	12:46:29	19	10:37:36	2	10:35:25	1

Koeien en vliegen.

Vrijdag

Fietstocht

Gehaast werd de tas gepakt. Waar haal ik in hemelsnaam een wichelroede vandaan? Afweging: òf een vergrootglas gaan kopen en te laat komen, òf op tijd komen bij het materiaalhoek en niet alles van mijn paklijst hebben. Monique zat eigenlijk in het Brenda groepje, maar toen Ruben zei dat het wel 4 uur fietsen was, wilde ze ineens niet meer. Daniël is toen groepje 1 komen versterken. Monique ging lekker slaapjes doen en groep B (Daniël, Brenda, Nelleke en Klaas - hierna genoemd groep B) vertrok snel richting ... (nu eindelijk echt een keer naar Duitsland?). De lucht was de hele dag al heel dreigend, maar gelukkig was het nog droog. De aanwijzingen op het eerste blaadje vielen nog wel mee. De fakkel was nog wel makkelijk te vinden en de plattegrond ook (in welk vakje bevind je je nu?). Schat hoe duur (???) het een na laatste huis rechts kost. Hmm. We hebben al heel lang geen huis rechts gezien. Zul je zien: staat er straks nog maar 1 huis en moeten we weer het hele stuk terugfietsen. Gelukkig viel het mee. De schattingen waren 4 en 5 Euroton, maar helaas wist Ruben niet te vertellen hoe veel het eigenlijk kostte (huis van zijn huisbaas, maar hij had het niet durven vragen). Groep B had nog overwogen om te antwoorden: dit huis is duur en kost veel...

Volgende stop was een café in Boekelo. Het eerste velletje aanwijzingen was nu afgelopen en onder het genot van een ijsje kregen we de volgende 2 A4'tjes met vage aanwijzingen. Dit keer met een opdracht erbij: verzamel onderweg letters. Een deel van de letters vormen de naam van een bekende moordenaar en de rest die van een legendarisch slachtoffer. Verdorie! De volgende groep komt net aan als groep B naar buiten stapt. He, Nelleke herkent dit allemaal, we fietsen een heel stuk van de slotetappe van de Bata. Bij de Voorrangskruising richting het heiligdom. Geen enkele aanwijzing te bekennen op het kruispunt. Een boerin die de was aan het ophangen was (Daniël en Gijs zijn het in hun platste Twents wezen vragen) zei dat er rechtdoor een kapelletje was, maar we hebben helemaal nooit een kapelletje gezien (volgens Gijs is het een Kerk)! Het bordje was blijkbaar even een paar dagen weg om in de lak gezet te worden. Daarna was het weer heel snel richting Arke-stadion (de B-groep (van A-klasse natuurlijk!) dacht dat dit het heiligdom was, als in sporttempel...) Rondje om het stadion gefietst, maar moeten we nu de autotunnel onderdoor of de fietstunnel? Groep G (groep Gijs, bestaande uit Gijs, Agnes, Annelies en Jelmer) fietste meteen onder de fietstunnel door. Zij hadden het WEL in de gaten. Groep Brenda was wat onzeker geworden, maar had wel geredeneerd vanuit de fietstunnel. En toen begonnen de problemen. Goed, even per groep bekeken. Eerst groep B (want wij lagen tenslotte nog voor op die G-groepers). Onze redenatie was: weg oversteken (verkeerslicht Hengelosestraat), dan naar links en dan bij de verkeerslichten rechtdoor (bij Hengelo dus) en dan 'als er geen bos meer is om je in te verstoppen' ergens naar links. Dat zal dus wel ergens in of voorbij Hengelo zijn. Heel Hengelo doorgefietst en toen we richting Delden gingen hadden we ineens de ingeving dat het misschien wel eens de bosweg zou kunnen zijn (ja, die bij de campus!). Even checken met Ruben. Tja, Delden is niet goed. De Bosweg werd bedoeld. Dus via de C1000 maar een korte weg naar de campus en dan de route weer oppikken... He, daar fietst de G-groep voor ons!

Flashback naar de G-groep. De G-groep ging dus WEL meteen de bosweg in, maar had de hint niet helemaal begrepen. Ze volgden de bosweg totdat er links geen bos

meer te bekennen was en gingen toen links. De maker van de beschrijving bedoelde met de toeristische route vast niet de bebouwde kom van Hengelo, maar ze gingen stug verder. Waar je naar het FBK-stadion links moest gingen zij rechts. Opeens hoorden ze geschreeuw achter hen en het was geen Twents accent! Voorzitter Nelleke deed even of ze bij Aloha hoorde en spurtte hen op de fiets voorbij, gevolgd door de rest van groep B. Wat was dat? Groep B ging rechts, en dat terwijl groep G toch écht gegokt had op de Oldenzaalse straat. Maar hé, daar stonden geen afstanden op de borden. Wat nu? Ach, Ruben's nummer (06473negensennullen) was al zó vaak genoemd dat iedereen het nu wel wist. Bos Weg? Wie verzint dat nu?? Heel dat eind weer terug. Ja, zo kreeg Agnes haar fietscompu wel vol kilometers. Eindelijk was groep G er dan ook achter: De Witbreuksweg voedde hun letterreeks weer wat. Groep B trachtte de draad weer op te pakken en fietste uiteindelijk weer op de bosweg richting Tuincentrum (Daniël: oh, hier staat ergens een hele mooie plant en die is vast heel duur, want die is zelfs aan de ketting gelegd) en daarna ergens links (als er geen bos meer is betekent vast het einde van de bosweg). Toen we voor de tweede maal in Hengelo waren wisten we het wederom niet meer, want er was geen toeristische route te bekennen. Nog maar een keer Ruben bellen, die vervolgens uit begon te leggen dat we links de bosweg in hadden ontmoeten en dat daarmee die aanwijzing van het verstoppen voorbij was... Okay. Nog een keer dat takke-eind terug naar de campus en dan maar de Witbreuksweg in. Dat waren zeker 10 kilometers extra en we waren nog helemaal niet ver met de aanwijzingen en wisten nog helemaal niet waar we heen moesten. Het is maar goed dat Monique niet mee was, want die had dit allemaal helemaal niet leuk gevonden en die had hier dan mooi af kunnen zwaaien richting Campus. Slimme zet Monique! Heel erg sneaky was ook dat aan het einde van de aanwijzingen ergens BB stond, dus ben je gewoon al 2 uur aan het fietsen met het voor gevoel dat je weer op de campus gaat eindigen...

'Vrouwen, Die Slopen ook wel eens wat...'. Als iemand snapt dat je bij deze aanwijzing bij 'het Slagman' links had ontmoeten en niet het gewoon had moeten negeren (groep B) of rechts had moeten gaan, de straat in (groep G), dan is diegene een superfietspuzzeltochtheld. Wij begrepen het dus niet. Groep G heeft een heel deel van noord Enschede gezien (Gijs had er spijt van dat hij zijn zak met boterhammen niet had meegenomen), terwijl groep B een snackbar tegenkwam en daar de inmiddels ontwikkelde honger stilde met patatjes (we waren nog op het 1^e A4-tje en het was al 5 uur). Uiteindelijk hebben beide groepen ook hier Ruben's hulp in moeten roepen... Even verderop moest de Oldenzaalsestraat overgestoken worden (he, dit stukje fietsroute kwam Brenda heel bekend voor, want dat hadden we met het Castricum-VW ook al gefietst – tel de vlaggenmasten), let wel: schuin! Dit was een opdracht voor de TCW-ers. Groep B vond het heel makkelijk, want op het bord schuin rechts aan de overkant stond iets met communicatie. Groep G had wèl een TCW-er, maar die begreep het blijkbaar niet helemaal... ;-)) (Wij trekken geen conclusie over dat soort studenten). Toen was er nog veel verwarring over een rood bloedspoor, Rhododendrons, Gauss aanwijzingen en een Haagsch Bosch. Nog even over dat rode bloedspoor: beide groepen begrepen de aanwijzing eerst niet en waren doorgereden. Groep G was alweer omgekeerd toen ze groep B weer eens tegenkwamen (he, ongemerkt weer ingehaald door die stomme slagman). Het begon nu toch wel een beetje vaag en grappig en irritant te worden... Stug allebei een andere kant op. Groep B wilde eerste weten wat er aan het einde van de weg was (stom, weer extra (kilo)meters. Uiteindelijk ook maar terug en toen bleek er dus een beetje een rode weg te zijn met een bloedrode prullenbak. Brenda's schuld in groep B, want die leidde de

aandacht af door te gaan blaffen naar een hond, waardoor de hele groep dat weggetje niet heeft gezien. Al snel hadden we groep G weer in het vizier... op gepaste afstand maar blijven volgen. Beetje mul zand onderweg. He, nu iets met Rhododendrons. Hier kwamen we elkaar natuurlijk weer tegen. Er was ook iets met een greppel, maar dat hebben we nooit begrepen. Uiteindelijk nam groep B de leiding weer over en ging het pad langs de Heineken-brievenbus (tof ding) in.

Ok, toen kwamen we ergens in het nergens langs een heel mooi huis (Huis Ten Bos(ch)?) en toen gingen we de ongerepte natuur in. Hier hadden we waarschijnlijk die stevige banden voor nodig, want dit was niet bepaald geasfalteerd (de banden van Annelies weigerden dienst). Na een heel eind fietsen begonnen we weer een beetje te twijfelen over de juistheid van onze gekozen route, maar toen spote Brenda rood-witte-wandelmarkeringen. En die stonden op de kaart van Twente die veilig in de rugzak zat. Dus even gecheckt of we überhaupt wel ergens uit gingen komen. Dat was gelukkig het geval. Daniël heeft intussen even een boompje gepakt. Shit, daar is die andere groep weer. Snel vertrekken voordat ze kunnen zien waar we heen gaan. Toen we eindelijk uit het bos waren en nog goed op de route bleken te zitten kwamen we gelukkig weer de vertrouwde groepjes koeien tegen (en daar zijn we er heel erg veel van tegengekomen). Daniël deelde met ons dat het hem fantastisch leek om koe te zijn! Gewoon lekker de hele dag eten en slapen! Intussen was in groep B ook echt het dierengeluidenspel uitgebroken en werden alle beesten opgewekt begroet (o.k., vooral door Brenda). 'Fiets door tot het punt waar je het slechte in jezelf zal volgen, 'wat dus de duivelsdijk(?) was, alleen stonden die bordjes zowel links als rechts (had de VWCie dit niet gespot?). Rechts was gelukkig goed. 'Ga straatnummer 130 t/m 142a in.' Dat was dus nr. 138 t/m 142a, maar we namen maar aan dat het een (over)schrijffoutje was. 'Voor km paaltje 1,5 ga je naar links, (passeer je bushalte Fleerdereschweg, dan ben je al te ver.)'. Nou, dat paaltje hebben beide groepen helemaal niet gezien. Stukje terugfietsen. Verdorie, daar komt de andere groep weer aan. Weer even elkaar staan irriteren en toen fietste de B-groep weer terug naar waar ze net vandaan kwamen omdat de volgende aanwijzing al wel gespot was ('wij gaan alvast winkelen').

De gehele fietstocht leken onze ogen magneten voor vliegen. Beide groepen bleken achteraf in bijna elk oog meerdere vliegen te hebben gehad. Gijs speelt het niet alleen dat ie zijn zak brood niet meegenomen had, maar ook zijn zonnebril. De volgende keer toch ook maar een kleine rugzak mee, zoals de anderen dat wel slim hadden gedaan.

Toen waren er nog allemaal aanwijzingen over tomaten (dat verkoopbordje was inmiddels weg), rotboeren (rotboerpad), de Hellehondroute (ga weer eens niet naar de hel) en een tehuis voor gehandicapten (wat heeft de moordenaar gemeen met deze mensen?). Zowel Klaas als Dani hebben wegen hier in de buurt (Koopweg en Hofmanstraat). Uiteindelijk weer het rotboerpad gekruist, dus dat had wel een stukje korter gekund VWCie! De prijs van het goedkoopste artikel in de winkel was niet meer te achterhalen, aangezien die om half 5 gesloten was en wij daar rond half 7 langs kwamen. Maar aangezien er een hele ren met scharrelkippen liep was EI onze gok.

Uiteindelijk waren we ergens bij De Lutte aangekomen. In de dorpskern stond een standbeeld van een hond en ook deze bijbehorende aanwijzing leverde problemen op

(groep B heeft nooit de Koningin gezien). Uiteindelijk hadden we wel wat aan een aanwijzing iets verderop. Informant Daniël had weer een local aangeschoten en die wist Evers wel te zitten. Alleen bleken er meerdere benzinstations te zijn op de weg daarnaartoe. Gelukkig wisten nog meer Luttenaren het. Toen we eindelijk de Shell zagen (en bijna aan het einde van de aanwijzingen waren) herkende Brende het eindelijk. Goh, na dik 6 uur fietsen eindelijk weten waar je heen gaat. Na zes en een half uur waren we eindelijk bij de boerderij (half 8 's avonds dus). Alleen Ruben en Anke waren daar om ons op te vangen en om een pan met eten voor ons te koken (nasi). Groep G kwam niet lang daarna aan. Het was een superlange tocht (Agnes' tellertje gaf 70 kilometer aan en groep B heeft zeker nog wat meer kilometers gemaakt richting Delden), maar zeker wel een mooie. Pim schijnt bij het vertrek van de avondploeg nog helemaal enthousiast verteld te hebben dat de middag-groep er nog niet was. Tijdens het wachten op het eten maar even puzzelen aan de moordenaar en het slachtoffer. Dat was helemaal niet makkelijk en wou helemaal niet lukken. Uiteindelijk kwam Ruben er achter dat er iets niet helemaal goed zat met de letters. De moordenaar bleek Hannibal te zijn (best makkelijk) en het slachtoffer 'an old friend' wat wat moeilijker was. Maar goed. De nasi met pindasaus en kroepoek ging er heel prima in en niet lang daarna kwam de avondploeg ook aan zetten.

Eerste spelletjesronde

Allereerst heette boer ? ons welkom. Dit was Pim met een boerenkiel en klompen aan en een soort Pinocchio-neus op (okay, een speurneus). Hij vertelde dat dit dus een speurders-VW was en dat het de bedoeling was dat je aan het einde een superspeurneus was. Daarna was het tijd voor spelletjes. Dit waren spellen waarbij er 4 groepen waren waarbij je elkaar moest uitdagen. Daarbij moest je geld inzetten (100 of 200 Euro) en daarmee kon je ook gebieden van Twente winnen of verliezen. De spellen waren spijkerpoepen (erg grappig en best wel moeite als dat touwtje heel erg slingert), hoeveel woorden kun je maken van kampeerboerderij (en eigen namen als Joep en Miep werden ineens afgekeurd, terwijl het niet van tevoren gezegd was), duorace (met zijn tweeën een stukje lopen terwijl je veters van één been elk aan elkaar vast zaten (en daarna erg moeilijk weer los gingen), striprace (hier begonnen twee groepen meteen mee. Zelfs de BH's gingen uit, maar er werden dan wel shirtjes aangehouden), spelletjes (dit wilde Monique heel erg graag doen, want daar was ze goed in, want die had ze thuis ook allemaal liggen en die kende ze uit haar hoofd, wat de daarna ook bewees door het spelletje supersnel te winnen), waterestafette (gewoon heen en weer rennen met bekertjes water). Na een aantal van deze spellen (je mocht er maar 4 doen) werd er gekeken hoeveel gebieden iedereen had. Daar kreeg je letters voor (waarmee je dan later weer een woord moest gaan maken). Daarna kregen we een ronde Triviant- en doevragen waarmee ook punten verdiend of verloren werden. Uiteindelijk kon je met het geld nog extra letters kopen. De letters hadden weer iets met het speuren te maken. Het woord was Rioleringsbuis en natuurlijk wist superpuzzelBrenda dat woord vet als eerste! Toen gingen we nog een poosje binnen relaxen en vunzelen (dat komt later nog)/assholen voordat het tijd was voor het volgende onderdeel. In die tijd werden ook de bedden alvast opgemaakt, want daar zouden we 's nachts vast geen fut meer voor hebben. Er waren een stuk of 15 bedden, niet voor iedereen dus. Brenda dacht: ik neem ook een bed. Ik ging dus fijn liggen en vervolgens verliggen en toen zakte ik ineens keihard door het bed heen! En ik was niet eens lomp aan het doen. Nou ja, ik lag dus vreselijk in een deuk en velen met mij. Het zag er bijzonder komisch uit geloof ik. Het was gewoon ook een heel suf bed. Geen spanning op de lattenbodem (de helft van de latten lag er uit). Ik was allang blij

dat er niks kapot was. Ik ben veilig op twee matjes gaan liggen (eentje van Agnes – nog bedankt! en mijn gewone er bovenop) in ieder geval en dat beviel me prima.

Dropping

Om 1 uur 's nachts werden de 4 groepen eindelijk gedropt. Iedereen werd erg in de buurt van de boerderij gedropt, maar we hadden dan ook een bijzondere missie die nacht: vind de goede paddestoel en dan mag je weer naar huis. Onze paddestoel (B) stond precies aan de andere kant van de boerderij (waar we dus al vrij snel langs kwamen). Uiteindelijk zijn we iets van 2 uur onderweg geweest. Twee leden van de VWCie zouden rond gaan fietsen met licht en als je gespot werd leverde dat een half uur straf tijd op. Op een gegeven moment zag onze groep in de verte een licht naderen en dat zou best een fiets kunnen zijn. Wij dus links en rechts de berm in (shit, water in de greppel!) en muisstil zijn. Demian moest even de berm pakken en stond vlak naast Miranda in de berm te piesen! Het was dus gelukkig een ander groepje (groepje Ard) en die wisten de kampeerboerderij wel te vinden (zeiden ze, maar wij waren er uiteindelijk eerder) en die hadden hun paddestoel ook al. Verdorie. Even hard doorlopen dus, want dan kunnen we nog hoog eindigen. Heel veel huizen in Twente hebben van die witte stenen naast hun oprit, die er van een afstandje heel erg uitzien als een paddestoel (jammer dat we geen zwarte stift hadden, anders hadden we er een van kunnen maken). Nu snel terug en stevig doorwandelen. We ruiken duidelijk de stal. Hé, horen we een fietsbel? Het is Ruben, in agentenoutfit, op de fiets zonder licht. Wij vinden het dus niet eerlijk, omdat we hem niet aan konden zien komen en hij baalde ook, want zijn licht was net kapot gegaan. Gelukkig mochten we doorlopen en kregen we geen straf tijd (denken we. Het viel niet te controleren voor ons). Na iets van 3 uur is de groep van Rink en Daniël opgehaald, want die waren helemaal de verkeerde kant op gegaan, door een paddestoel waar twee verschillende afstanden op stonden. Eentje met Denekamp 1, zoveel (kant van de weg) en aan de andere kant Denekamp 5,7 (wat dus goed was) en toen waren ze super in de war en ging Rink dus de verkeerde kant op. Daarna in de kampeerboerderij nog lang bier/wijn/fris gedronken en spelletjes gedaan (tot een uurtje of 4, half 5). En toen was het toch echt wel bedtijd. De volgende ochtend konden we gelukkig tot een uurtje of half 10 uitslapen, dus het nachtje was niet zo heel erg kort.

Zaterdag

Helaas werden we zaterdag wakker van het douchen van de handballers, nou ja, vooral van dat ze hun kop niet konden houden. In de grotere boerderij naast ons zat namelijk een hele handbal-kolonie, van jong tot oud. Er hebben best wel vliegen en muggen op de kamer gezeten vannacht, want menigeen heeft bulten. Nadat we door Anke gemaand werden om muntjes te delen (je deed eeuwig lang met zo'n ding, dus dat ging prima) kon iedereen lekker douchen. Daarna stond er een uitgebreid ontbijt met eitjes klaar voor ons. Quote van Ruben: 'Arco, mag ik een stukje Tamara van jou?' Lang leve de Aldi!

Daarna was het tijd om heel actief te worden. Er waren een paar mooie weilanden achter de boerderij, waar dressuurbakken gemaakt waren voor het concours dat daar zondag plaats zou vinden. Er waren wederom 4 groepen, waarbij er telkens 2 groepen tegen elkaar streden voor een aanwijzing. Die aanwijzingen zouden ons uiteindelijk moeten gaan helpen om een rebus op te lossen. Maar zo ver was het nog lang niet. Eerst moesten we ons een paar uur in het zweet werken. G en B zaten in dezelfde groep, dus vanuit dat perspectief schrijven we nu ook even. Wij moesten beginnen

met voetballen. Het veld was behoorlijk groot en vooral erg ongelijk. Helaas verloren we, maar we waren wel helemaal warm en bezweet (en Brenda stonk ;-) en erg moe. Er zijn verschillende mensen onderuit gegleden op het gladde gras (Arjen twee keer in ieder geval). Het was in ieder geval wel duidelijk dat Jelmer en Rene vaker voetballen, of daar gewoon enorm in getalenteerd zijn. Het was ongeveer Jelmer tegen Rene en de rest deed een beetje mee. Ik (B) had nog een beetje een vage actie, waarbij Jelmer, Klaas en ik in de sandwich gingen en ook nog een keer dat Jelmer en ik voor dezelfde bal gingen en allebei gewoon hard door zetten, waardoor ik een knie tegen mijn knie kreeg (waar ik een hele mooie blauwe en dikke plek van kreeg meteen, die eigenlijk best wel zeer deed). Grappig ook hoe jongens hun excuses aanbieden als ze een meisje raken. Mijn motto: als je meespeelt, dan speel je vol mee en dan moet je niet zeuren als er iets gebeurd. Maar goed, voor Nelleke gold dat bijvoorbeeld niet, want die liep de hele tijd met haar handen in de lucht (voor haar hoofd of gewoon op zijn mielijes) de bal te ontwijken. Carrie had het geluk dat we met een man te veel waren, dus zij kon mooi vanaf de zijlijn toekijken (en aanmoedigen). Opvallend is ook wel dat atleten toch best wel individualisten zijn. Samenspelen werd best lastig gevonden, maar het fanatisme voor het hard achter de bal aan rennen was volgens mij wel vele malen groter dan bij echte voetballers. Oh ja, er stond heel veel draad langs de kant en zowel Sjoerd als Rene zijn er op schokkende wijze achter gekomen dat het schrikdraad was!

Daarna was het gelukkig tijd voor een rustig spel (het was de bedoeling dat dat afgewisseld werd). We kregen vouwblaadjes en grote vellen gekleurd papier en dan moesten we in een kwartier iets maken dat met het thema van het VW te maken had (speurneus). Ons groepje ging een schatkist maken. Agnes bouwde vakkundig een schatkist, Carrie vouwde een kraanvogel voor bovenop (een soort alternatieve papegaai), Gijs, Ard en Klaas waren heel druk bezig met het maken van Sp€uro's en Brenda zat haar tijd te verdoen met het proberen te vouwen van een hoedje (een twee drie vier en toen had ik nog geen hoedje van papier). Het eindresultaat was tenminste mooi en ook genoeg om de groep van Monique te verslaan. Die had op een vel papier een hond getekend en het leek haar wel leuk om echt haar erop te plakken. Monique ging dus, onder het oog van de boer, die hond achtervolgen en heeft gewoon een pluk haar van dat beest afgeknipt. De hond was een hele lieve golden retriever die de hele tijd in en uit onze boerderij liep. Ze had net een paar puppies geworpen, die ook garant stonden voor heel wat ge-oh, en ge-ah van vooral de vrouwelijke VW-gangers. Er liepen nog wel meer honden rond, maar het leek wel alsof deze echt bij het huis hoorde. Ze lag de hele tijd (in de weg of onder te tafel) te slapen en liet zich heerlijk aaien. Een andere groep had nog een mooi pakje voor kegel gemaakt.

Goed, daarna was het weer tijd voor een actief spel. Nou, en actief was het en supervermoeiend! Het was een soort vrouwsjouden, alleen dan moesten er ook mannen gesjouwd worden. We hadden een aantal minuten om zoveel mogelijk mensen over een lengte van een meter of 50 te tillen. Er mochten maar 2 mensen tegelijk naar de overkant lopen. Het eerste idee was op 1 iemand 2 mensen te laten tillen. Gijs had Ard en Klaas voor en achter en Jelmer had iemand op zijn nek en iemand op de rug. Dat ging wel 1 keer goed, maar was wel loodzwaar. Wij hadden niet echt lichte vrouwen en ook meer vrouwen dan de andere groep (en dat was niet eerlijk!), maar de strijd was toch nog heel spannend. Als je dat 5 minuten ofzo moet doen ga je helemaal dood. Maar het was wel een hele goeie fysiotherapie-sessie! Ik (B) heb 4 keer met Carrie gerend (nou ja, 2 keer gelopen, 2 keer gedribbeld).

Hilarisch moment toen Rene hard voorbij kwam hollen met Nelleke over zijn schouder! Het ging wel erg makkelijk, alleen had Nelleke wel hele beurse buikspieren de dag erna. Gijs kwam net 3 meter te kort om de stand gelijk te maken, dus wij verloren, maar het was een superspannende strijd. Ik was wel heel benieuwd naar het aantal kilo's per groep, maar dat is uiteindelijk niet uitgerekend. We kregen wel een punt (omdat het zo close was) maar geen aanwijzing. Daarna was het tijd voor limonade (en daar was iedereen hard aan toe).

Gelukkig weer tijd voor een rustig spel. Bouw een piramide. Eerst oefenen en dan echie. Hier waren een aantal varianten op (met handstand van Monique en Miranda) en wij met Carrie op de 3^e etage. Gijs en Klaas vormden de basis, met respectievelijk Agnes en Ard op hun nek en daar bovenop dan nog Carrie. Brenda zorgde voor de stabiliteit. Het lukte erg goed en we kwamen ook behoorlijk hoog (en waren stabiel), dus wij wonnen dit spelletje. Tjakka, weer een aanwijzing (dingen als: denk aan de maan, denk aan het thema van het VW, denk aan het einde van een touwtje). Nou, dit was niet bepaald een rustig spel, want iedereen was hardstikke moe en bezweet en ja, ik stonk weer (of nog steeds). Toen eindelijk het laatste spel. Dit was weer een soort waterestafette. Met een kopje met water een rondje om een bierflesje, vervolgens slalom om 4 bierflesjes en daarna over het hek klimmen en dan je water lozen en de zelfde weg (over het hek, maar niet om de flesjes) hard terug rennen. De groepen waren weer heel erg aan elkaar gewaagd (we moesten tegen Rink en consorten). Het hek bewoog wel een beetje en zonder handen eroverheen klimmen is best moeilijk. Rene is echt heel sportief, want die bleef rennen, springen, vliegen, duiken, vallen, opstaan en weer doorgaan. We hadden wederom gewonnen (al was het niet met veel, maar het was genoeg) en toen was het tijd om met de gevonden aanwijzingen een rebus op te gaan lossen. Iedere groep kreeg tegelijk een enveloppe en toen kon het puzzelen beginnen. Het was helemaal niet moeilijk en ook dit hadden we heel snel gezien (zonder ook maar van één aanwijzing gebruik te maken). Het was iets van: aan het eind van het VW ben je een superspeurdeus, dus ook dat spelletje wonnen we.

Smokkelspel

Toen was het tijd om lekker te gaan lunchen. Iedereen had enorme honger gekregen in ieder geval. Fijn dat er ruim voldoende overal van was. Daarna konden we weer een poos relaxen en onszelf vermaken (maar niet lang). Het was namelijk alweer tijd voor een spel! Daarvoor moesten we met de fiets richting het Lutterzand. He, hier zijn we gisteren ergens gedropt! Het Lutterzand is best wel erg mooi. Zandbergen en bossen en paadjes en een stroompje erlangs. Het smokkelspel dus. We werden in twee groepen gesplitst (de rooien en de blauwen). Er was een stuk bos (best wel groot) waarbinnen we het spel moesten gaan doen. Iedere groep had een briefje met iets van 10 daders (beroep), plaatsen en moordwapens. Het idee was dat je gekleurde briefjes naar de overkant (naar Anke of Judith) moest smokkelen en als je het had gehaald kreeg je een briefje met een aanwijzing van welk(e) dader, plaats of moordwapen het niet was. Dat kon de leider dus afstrepen op het papiertje. Elke groep hield dus als het goed is uiteindelijk een unieke combinatie over en degene die dat als eerste had was de winnaar. Er waren 8 smokkelaars en 4 douaniers per groep, waarvan de laatsten alleen maar mochten tikken. Maar er was nog een extra dimensie in het spel. In het hele stuk bos waren in totaal 6 enveloppen verstopt, 3 per groep (er stond rood of blauw op). In die enveloppe zat een aanwijzing over de dader, plaats of het moordwapen. Dus als je alle enveloppen had, was je ook klaar. Goed, B is dus eerst drie kwartier bezig geweest met het uitkammen van het bos en vond daarbij alleen

maar een rode enveloppe. Dan maar proberen te smokkelen. Heel sneaky rustig naar Judith lopen alsof je geen kaartje hebt werkte gelukkig. He, Monique, Rene en Arjen staan over een enveloppe gebogen (die is dan vast van ons!). Maar ik ging eerst een aanwijzing halen bij Judith. Ik kom terug: enveloppe weg! Dat kan natuurlijk niet. Gelukkig spotte ik vlakbij een stuk boomschors dat duidelijk op zijn kop lag (want daar had ik al een keer onder gekeken) en daar lag inderdaad de verplaatste enveloppe onder. Toch maar verteld tegen Anke, want dat was natuurlijk niet eerlijk. Er waren een paar heel fanatieke smokkelaars en douaniers en een aantal mensen zat ook helemaal onder de schrammen van het rennen door de prikstruiken (Monique, Gijs, Ruben S.). Heel veel mensen verdienen echt lof voor het harde rennen, maar helaas waren er ook mensen die geen zin hadden (helaas 3 man van mijn groep) en die dus bij de eigen post cola zaten te drinken en van het zonnetje genoten. Gelukkig verdienden ze daar geen bonuspunten mee, maar strafpunten! De rode groep had uiteindelijk het snelste al zijn waar gesmokkeld en aanwijzingen verzameld, dus die wonnen dit spel. Terug bij de boerderij bleken er een aantal mensen teken te hebben, die professorisch verwijderd werden, bij gebrek aan een tekentang (tip voor volgende VW's).

Daarna was het weer tijd om lekker te relaxen. De VWCie ging een maaltijd verzorgen (macaroni die tot soep gekookt was, met een groenten en gehakt prutje erbij). Het was heerlijk weer en iedereen zat weer lekker buiten. Ik zat een beetje opzij helemaal in mijn boek gedoken (het was ook een supercool boek), wat sommige mensen een beetje ongezellig vonden. Er werd ook weer heel wat gevoetbald (beetje overtikken en hooghouden) en we hebben zelfs een partijtje gedaan. Dit was wederom Jelmer tegen Rene, alleen nu deed de rest ook hard mee. Volgens mij kunnen Kronosvrouwen best wel voetballen. Ik vind dat ik het zelf wel okay doe en Monique gaat er ook helemaal voor. Judith kan zelfs behoorlijk goed hooghouden en heeft ook een uitstekende balbeheersing. Mijn groep stond een hele tijd ruim op kop (ik stond op keep), maar toen onze Russische keeper Rink het overnam ging het ineens een heel stuk minder. Toen we besloten hadden tot een sudden-death situatie verloren we zelfs nog ook. Omdat Rene zo goed kan voetballen wilde Gijs graag bij hem in training. Rene was daar niet te beroerd voor en probeerde hem wat bij te brengen. Uiteraard een onbegonnen werk, want de voetbalbenen van Gijs waren zo ontwikkeld nog niet. Maar al snel zagen de kleine voetbaltalenten van de burens dat ook en wilden ze meedoen. Rene werd een ware trainer. Nou, toen was iedereen lekker moe en beurs en hongerig en dat kwam mooi uit, want het eten was toen wel een keer klaar. Onder het 'genot' van de teringherrie van de handballers, die aan het bbq-en waren met snoeihard kabouter Plop, Matthias Reim en dance, hebben we ons eten genuttigd.

Of er mensen waren die wel een kampvuurtje wilden bouwen? Ja, tuurlijk, Agnes en Brenda, met liefvallige assistent-bouwer Klaas. Een prachtig vuurtje hadden we gebouwd! Alleen moesten we nog wel een paar uur wachten tot het donker was...

Na het eten was het (al)weer tijd voor een spel. Idee: je zet twee kratjes een eind uit elkaar en je vormt twee groepen. Op de krat moeten 2 mensen gaan staan die elkaar vasthouden en die moeten dan door de rest van de groep naar de andere krat getild worden. Niet zo moeilijk op zich, want je neemt gewoon Nelleke&Carrie en Monique&Daniël. Alleen was het 'probleem' dat de andere groep waterballonnen had en je nat mocht gooien. Het vullen van de kleine en handige ballonnen duurde wel een tijdje en ook daar zijn een aantal mensen al heel nat van geworden. Goed, groep B

was eerst aan de beurt. De mannen gingen Nelleke&Carrie tillen en een paar dames gingen afweren. Op zich een goed plan, toch? Nou, niet echt dus. Er was een lijn gemaakt (van bierflesjes) waar de werpers achter moesten staan, maar dat was nog erg dichtbij. Zodra er gestart werd kreeg ik al meteen een ballon snoeihard in mijn gezicht (Ard, voor een lapper kun je erg hard werpen) en toen was ik wat huiverig geworden voor afweren. Dat afweren werkte ook niet, want het ging veel te snel allemaal. De dragers hebben een paar hele pijnlijke seconden gehad en ze waren zeiknat en zaten onder de rode plekken. Dit was niet echt leuk meer (nou ja, nat worden is niet erg, maar als het pijn doet wel). Dus wij namen ons voor om niet zo hard te gooien. Ik had nog een suffe actie door voor het spel begonnen was al helemaal nat te zijn, en de keuken met mij. Tip: ga niet met een supergrote waterballon in de keuken staan. De spanning kan dan ineens te groot worden en dan heb je een natte keuken. Ik hoop dat we zacht genoeg hebben gegooid (ik in ieder geval wel). Het effect was er in ieder geval niet minder om: ook zij waren zeiknat.

Vunzelen

Daarna hadden we de hele avond vrij. Er werd nog wat gevoetbald en er werden binnen nog heel enthousiast spelletjes gedaan. In het lounge-gedeelte was er een groep aan het assholen (onder leiding van Monique?!) en aan de hoge tafel werd er gevunzeld. Nou, dat was een compleet nieuwe term voor mij toen ik op het vw kwam. What the hell is vunzelen nou weer? Okay, je hebt een scrabble-spel (Sjoerd, bedankt!). Iedereen trekt gewoon netjes 7 letters en dan kan het spel beginnen. De punten op het bord tellen helemaal niet, 'klinkt als' is ook goed genoeg en bestaande woorden hoeven al helemaal niet. Gewoon leuk vrij associëren dus, alleen was er dus wel één voorwaarde: de woorden moesten vunzig zijn! Dat is wel weggelegd voor studenten. (Ik stel voor dat we dit spel voortaan in de Geus gaan doen, met het scrabble-spel dat Martien voor haar verjaardag heeft gekregen.) Nou, vunzige woorden kwamen er zeker... een kleine greep uit de vonsten: hofslet, adelkonten, servicewber (service-wb'er) en nog iets met ...tietriemsexbel. Sommige woorden werden ook zo lang dat ze niet meer op het bord pasten, maar dat was ook geen probleem. Het is in ieder geval een ontzetten lollig spel. Zeer geschikt voor VW's dus.

Kampvuur

Toen het donker was, was het eindelijk tijd voor het kampvuur. Helaas hadden anderen het vuur al aangestoken (want dat horen de bouwers natuurlijk te doen!), maar goed, het brandde goed. Het bier en de flessen wijn werden meegesleept en al gauw was er een mooie kring rond het (hete!) vuur. Brenda vond het heel jammer dat Jelmer zijn gitaar niet bij zich had, maar dan moesten we maar liedjes gaan zingen. En dat hebben ze geweten! Okay, het was misschien wel een beetje brallerig hier en daar, maar ik was erg op dreef met liedjes zingen en de fles wijn hielp me toch wel in grote mate over mijn zingangst en schaamte heen. Gelukkig deden er ook heel veel mensen mee. Veel Nederlandse nummers zijn de revue gepasseerd, maar er waren ook buitenlandse inzendingen. Hoogtepunten: Monique en een heleboel liedjes van Kinderen voor Kinderen (waar ik, B, godzijdank de teksten nauwelijks van kende). De Bee-Gees imitatie van Sjoerd (echt fantastisch!) en Arco. Bohemian Rhapsody door Sjoerd, Arco en Jelmer (en de rest deed ook wel mee natuurlijk). Daarnaast nog een versie van de stad Amsterdam door Jelmer en Sjoerd, die echt supersnel en goed ging (en dat verdiende een applausje na afloop). Verder werden er nog een paar brompogingen gewaagd op 'we all stand together'(pompompompahieja). Ook dit moeten

we heel veel vaker doen in ieder geval. Agnes en ik mochten het vuur gelukkig wel brandend houden, maar aangezien we allebei een fles wijn op hadden aan het einde van de avond vraag ik me nu wel heel erg af hoe verantwoord dat eigenlijk was. Aan het einde van de avond was Ruben een beetje kwijt, maar die bleek zich verscholen te hebben op het toilet. Alleen Jelmer, Arco, Arjen en ik waren nog wakker toen ie uiteindelijk op een stoel in de woonkamer belandde. Als Ruben niet naar het bed kan komen, moet het bed maar naar Ruben komen en aldus geschiedde. Brenda ging er voor de zekerheid maar naast liggen, want Ruben wist het allemaal niet meer zo goed. Glaasjes water, teiltje (niet gebruikt) en slapen maar. Nou ja, Ruben wel, ikke niet. Het zorgzame in me kwam toch wel een beetje boven en als iemand niet helemaal regelmatig ademhaalt ga je toch niet zo snel slapen. Bovendien waren er echt superveel vliegen in die ruimte, dus ik was even een nachtje de persoonlijke vliegenmepper van Ruben. Ik heb wel ergens een uurtje geslapen, maar echt veel was het niet. 's Ochtends vroeg hoorde ik ineens allemaal stemmen in de wc. Dat bleken allemaal paardrij-mensen te zijn. Ons toilet bleek namelijk (zonder medeweten van de VWCie) gebombardeerd te zijn tot openbaar toilet voor dat paardenconcours. Het was echt heel erg snel goor geworden. Ik heb maar even op het bordje 'Toiletten' geschreven dat er hier mensen aan het slapen waren, maar dat hielp niet echt veel. Oh ja, er schijnt ook nog gehopseflopst te zijn in de grote slaapzaal, maar daar heb ik helemaal niks van meegekregen. Het ging in ieder geval wel lekker over die bedjes en over Monique helemaal, omdat die op een matras op de grond lag, dus dan kon je je mooi van een beetje hoogte op haar laten vallen (was het leuk Monique?).

Zondag

Na zoveel slaaptkort eindelijk een dag zonder al te veel activiteit. Was maar goed ook, na de alcohol (hè Gijs!) van gisteravond bij het kampvuur. Er waren heel veel mensen die echt geen vlieg of mug meer konden zien, want iedereen was er behoorlijk door uit zijn slaap gehouden. Stomme beesten. Er werd lekker rustig ontbeten, en Judith en Anke maakten weer heerlijke gebakken eieren voor ons klaar! Ard had nog geprobeerd om mensen zover te krijgen om een duurloopje te doen, maar niemand wou. Ik eigenlijk wel, maar ik barstte van de spierpijn (van het vrouwsjouwen en voetballen) en gewone pijn (blauwe plek). Is dit een unicum? Nou ja, volgende keer maar gewoon wel doen. Ik ga mee hoor Ard! Grappig ook dat Ruben nog heerlijk in zijn bedje lag en ook gewoon af en toe lag te slapen terwijl wij daar zaten te eten (maar we waren ook best wel rustig). Ikzelf verging ook van de hoofdpijn, maar dat was niet van de wijn, maar van het slaaptkort (echt waar!).

Na het ontbijt, het tas-inpakken, het vegen, afwassen, bedden afhalen en het andere opruimen begon de fietstocht naar Het Hulsbeek in Oldenzaal. Geen cryptische omschrijvingen, maar gewoon langs de snelste weg. De hazen Rink en Ard deden wel hun uiterste best om de rest van de groep voor te blijven, maar wisten soms niet precies waar ze naartoe moesten. Brenda voelde zich ontzettend beroerd en had daarom geen zin om achter Rinkelpinkel van de achterlijkhardsfietswinkel aan te fietsen. Helaas waren er ook mensen achter mij die zich aan het langzame tempo stoorden. Nou, vette pech, dan ga je er toch langs (wat ze ook deden gelukkig). En dan sta je een stuk verder gewoon weer achter elkaar voor het rode licht te wachten... Uiteindelijk kwamen we er toch, want we hadden Twentenaren in ons midden die de weg wel een beetje kenden (go Gijs!). Bij het Hulsbeek sprong eenieder meteen enthousiast het water in, maar alleen de harde kern van Kronos bereikte de duikplank. De zon wilde op dat moment ook al niet meewerken. Een grote wolk later kwam ie

toch wel door en kon iedereen gelukkig wat bijkleuren (Demian's buik en Gijs' benen hadden dat wel nodig). Sommigen waren slim geweest en hadden zonnebrandcrème meegenomen, wat wel op de huiden moest. We zijn erachter gekomen dat het duikeiland best wel heel erg beweegt en dan je door te springen aan de ene kant (op de lage duikplank) Arco helemaal gek kan maken als ie op de duiktoren zin. Verder zat het eiland helemaal onder de vogelshit en waren er vlonders die konden zinken (scharnierend dus). Er moest nog iemand bij... dus ik loop vrolijk die plank op en toen zonken ze ineens heel hard en was het weer te veel. Tja, ik ben niet bepaald de lichtste. Nienke en ik waren nog een gezamenlijke spring-actie aan het ondernemen om Arco te pesten, maar helaas verloor ik het evenwicht en viel ik keihard achterover plat op mijn rug op het water (AU!!!). Het terugzwemmen ging gelukkig beter dan op de heenweg, want we hadden wind mee. Ik wilde alleen niet denken aan de grote vissen die Rink beweerde te hebben zien zwemmen (ik wil niet weten hoe diep het is en wat er onder me zit en al helemaal geen wier tussen mijn tenen en vissen tegen mijn benen!). Daarna hebben we nog een hele tijd staan voetballen (goh, dat moeten we echt vaker doen, is leuk!) en heeft er een groepje geassholed. Het scrabblespel zat helaas ergens in een auto helemaal onder in de tas van Sjoerd, anders hadden we nog even gevunzeld. Iedereen heeft ook een ijsje gehaald, dus de catering was ook weer blij met ons. Er werd ook nog wat met de camera gespeeld. Monique en Ard hebben allerlei actie-scènes opgenomen (Monique evenaart Van Gaal al behoorlijk) en Ard, Rink en Gijs staan als een stelletje leipo's op de foto. Al dit moois is vast binnenkort op de Kronospagina te bewonderen.

Gelukkig had ik Demian kunnen overhalen om met mijn fiets naar Enschede terug te fietsen, zodat ik met Arco nog een poosje op het strand kon liggen voordat wij met de auto richting Chinees 'International' vertrokken. Rink wilde eigenlijk langs de andere kant van het vliegveld fietsen, maar zijn wil bleek niet wet te zijn. Over de Oldenzaalsestraat toerden we door het Twentse landschap weer richting Enschede. Fredo moest het laatste eind lopen, want zijn band liep net binnen Enschede leeg.

Bij de Chinees werd opvallend weinig gepraat. Iedereen had 'de knollen op'. We hebben er lekker gegeten. Zelfs dat wat er bijbesteld werd, kwam op. Met de buiken rond, kwamen er nog twee geweldige speeches van de VW-cie en de voorzitter, Anke en Nelleke. Onder andere werd bekend gemaakt dat Brenda en Gijs de overall winnaars waren van de spellen tijdens het VW. Ze werden beide beloond met een fles wijn maar onder voorwaarde dat er een stuk voor de Kronometer geschreven zou worden. Niet moeilijk hoor, na zo'n leuk weekend. Gijs besloot zich maar op te geven voor de volgende VW-cie, maar niemand volgde hem. Wat mankeerde er aan 't initiatief? Nadat we de Chinees gedag hadden gezegd brak, buiten gekomen, Agnes haar fietssleutel in het slot af. Wat een pech. Daar werd dus meteen even een foto van gemaakt.

Bij Talamani haalden we allemaal nog even een ijsje. Ja, er gaat niets boven een bolletje citroenijs, hè Sjoerd? Uitgeblust stapten we wéér op de fiets. Deze keer splitsten de wegen zich verder. Thuis gekomen kon ik met moeite de ogen open houden. Ach, dat hoefde ook eigenlijk niet meer. Laat maar gaan. Het einde van een mooi en geslaagd weekend, volgens ons.

De superspeurneuzen,
Brenda en Gijs

de verdieping van Rink

*Na een aantal interviews met een duidelijke vraag- en antwoordschema is er dit keer voor gekozen een soort profielschets te maken. En wel van Rink Hallmann. Wie kent hem niet. Hoewel, na het lezen van dit interview zul je ongetwijfeld denken: **IK**, ik ken Rink niet. En dan bedoelen we natuurlijk niet dat er niemand is die weet wie Rink is, maar er zullen maar weinig mensen zijn, die weten wat hem allemaal bezig houdt. In de nu volgende pagina's zullen we meer licht proberen te werpen op de vraag: Wie is toch die jongen die zo fanatiek alle wedswtrijduitslagen wil archiveren?*

om mee te beginnen

We schrijven 28 september 1980. Rink Hallmann wordt geboren in Silvolde, gemeente Wisch. Dat is in de Achterhoek. Rink heeft maar één voornaam. Met meerdere schiet je niks op namelijk. Over de eerste letter is wel nagedacht, bij binnenkomende post, waar slechts de voorletters werden vermeld, moest natuurlijk wel duidelijk zijn wie de ontvanger was.

Rink was de tweede telg. Broer Mark was hem 2 jaar en 9 dagen daarvoor voorgegaan. (En wie wil weten wie Mark is: kijk met competitiewedstrijden gewoon wie er polshoog doet voor Atletico'73, dan is de kans groot dat je hem ziet). Rink vindt zelf wel dat hij op hem lijkt, hoewel er ook zeker verschillen op te merken zijn.

school

Silvolde was ook de plaats waar hij opgroeide. Rink was een lief en makkelijk kind. Hij redde zich altijd wel. Een beetje verlegen, maar zo is hij nu eenmaal. Een einzelgänger is een goede omschrijving, vind hij zelf. Echter, die verlegenheid heeft er wel toe geleid dat hij de familie behoorlijk verbaasde toen hij op vierjarige leeftijd ineens op de spreekstoel zat. Al die tijd had de familie gedacht dat kleine Rink helemaal niets kon zeggen. Zijn vermogen tot spraak was in de privé-sfeer echter al goed ontwikkeld.

Op basisschool de Plakkenberg in Silvolde leerde Rink rekenen, lezen en schrijven. Iedereen ging daar heen. Rink dus ook. Een andere keus was er eenvoudigweg niet.

Voor de middelbare school hoefde Rink ook niet ver. Ook daarvoor waren voorzieningen in Silvolde. Op het Isala College deed hij 3 jaar VWO/ HAVO, waarna hij het VWO heeft afgemaakt. Het vakkenpakket is indrukwekkend: Nederlands, Engels, Duits, Wiskunde A, Wiskunde B, Natuurkunde, Scheikunde, Economie 1 en Economie 2. De oplettende lezer telt hier even snel 9 vakken.

Deze resultaten gaven Rink aanleiding om Toegepaste Wiskunde te gaan studeren in Enschede.

jeugdherinneringen

Op het onderwerp vakantie reageert Rink een beetje lauwtjes. De herinneringen zijn echter wel goed. Maar echt ver zijn ze nooit geweest. Meestal in Nederland, Valkenburg, Drente. Soms ook Zuid-Duitsland. Het waren altijd wel drukke vakanties. Samen met broer Mark werd de vakantie zo intensief genoten dat er de laatste dag absoluut niets meer uitkwam. Rink is zelfs wel eens uit zijn stapelbed gevallen, er weer in gelegd en lekker doorgeslapen. Niets wist hij hier nog iets van, de volgende ochtend.

Voor de rest is er niet zoveel boeiends over zijn jeugd te vertellen. De familie Hallmann was computerloos, dus een echte koning van de Commodore is Rink nooit geweest. Ook was hij naar eigen zeggen niet zo creatief. Wel zijn de herinneringen aan de Fisher-Technic nog levendig. Fantastisch bouwen wordt het door hem genoemd. En nog steeds wil het degelijke speelgoed nog wel eens tevoorschijn komen op een verloren zondagmiddag. Al is het maar voor de goede herinneringen eraan.

pecunia

Voor de nodige pegels is er vooral in de supermarkt gewerkt. Ook is er wel uitzendwerk gedaan, maar dat is niet veel. Na een bliksemcarriere als vakkenvuller heeft Rink de zogenaamde “boetiek” bemand. Hierin was hij verantwoordelijk voor het aan de man brengen van vlees, brood en kaas. Geen topbaan, maar wel een waar hij het een en ander heeft geleerd.

en natuurlijk: atletiek

Natuurlijk ontbreekt de atletiek niet in dit verhaal. Rink is begonnen als B pupil bij Atletico'73. Hij had wel naar volleybal gekeken, maar groepsporten trekken hem niet. Broer Mark zat al op atletiek en zo ging Rink met hem mee. De baan lag op 20 minuten fietsen (met het toenmalige tempo, tegenwoordig zal het zeker korter duren). Het was geen liefde op het eerste gezicht met de atletiek. Het was wel leuk en andere sporten waren dat niet, dus bleef Rink aan. Als pupil werden alle onderdelen beoefend. En zo hoort het ook, vind Rink. Anders is de lol er snel van af. Wedstrijden werden ook bezocht. Zo waren daar de beroemde ‘Viersteden wedstrijden’ en natuurlijk de Cross-competitie.

Normaal gesproken werd er ongeveer 3 keer per week getraind. Aan het eind van de middelbare school was dat wel minder, omdat er toen ook werd gewerkt.

Eigenlijk is Rink precies op tijd bij Kronos gekomen. Als Kronos later was gekomen, dan had hij de atletiek wellicht vaarwel gezegd. Toen hij namelijk junior D was, waren er nog 3 competitieteams. Toen hij junior A was, waren er nog slechts 2 mensen. Rink en Bram Som. Een leegloop van jewelste dus.

De competitie heeft Rink wel wat gevormd als het om atletiek gaat. Als het team vraagt dat je een onderdeel doet, dan doe je dat onderdeel. Zo moest Rink altijd verspringen en 1000 meter lopen voor het competitieteam van Atletico. Dan deed hij dat gewoon.. En als hij dan bij de clubkampioenschappen ineens kon hoogspringen, dan was dat wel heel leuk.

Bij Kronos is hij verder gegaan op die brede basis. Atletiek is een sport met vele onderdelen en dus beoefent Rink vele onderdelen. Reeds de eerste training van 1998 was hij aanwezig in het FBK-stadion. Niet wetende dat hij daar 4 jaar later zijn eerste sub-2 minuten 800 meter zou lopen. De goede prestaties motiveren natuurlijk heel erg. Echter, de goede prestaties komen op meer dan één onderdeel. Zelfs op meer dan één tak. Hij loopt hard en hij springt hoog. En dat maakt een eventuele keuze voor specialisatie er niet gemakkelijker op.

Toen hij net begon bij Kronos was hij, naar eigen zeggen, altijd één van de minderen. En dan is het makkelijk om te zeggen dat anderen 'gewoon' beter zijn. Dat zijn ze namelijk ook. Nu dat niet meer zo is, ontwaakt de prestatiegerichte atleet in hem. Hoe hard kan het nu eigenlijk? Kan het nog hoger? Maar om die vragen te beantwoorden moet hij zich eigenlijk op onderdelen gaan toeleggen. Dan zijn er andere dingen die erbij in schieten. En dat is natuurlijk jammer. Want Rink wil de atletiek niet bekrompen beleven. Het zou een zware keuze zijn om een bepaald onderdeel te kiezen. Atletiek is afwisseling.

De betere prestaties schrijft hij zelf toe aan beter en serieuzer trainen. Vijf keer per week, waarvan twee keer bij Jan. Hij wil niet direct van een Jan-effect spreken, maar een bepaalde positieve invloed gaat er zeker uit van de trainer.

de ware Rink

Zelf denk Rink dat er maar weinig mensen zijn die hem kennen. Daaronder valt familie en misschien een paar huisgenoten. Bij Kronos zal dat misschien worden aangevuld met 2 mensen. Hij denkt dat dat komt omdat hij niet zo spraakzaam is in grote groepen.

Het wonen in een kleine groep vind hij dan ok veel fijner dan wonen in een grote (Campusflat). Nu woont hij met vier mensen aan de Kottendijk. Gezamenlijk eten is iets wat hij erg kan waarderen. Om 8 uur terugkomen van een training en dan toch niet uit de magnetron hoeven eten. Als dat gebeurt, dan heb je huisgenoten.

Waarom er dan zo weinig mensen zijn die hem kennen is wel lastig te verwoorden. Velen zullen hem niet kunnen plaatsen, of in ieder geval erg lastig. Maar ook het feit dat er maar weinigen zijn die weten wat hij allemaal heeft gedaan in de twee bestuursjaren geeft volgens Rink aan dat er niet veel mensen zijn die weten wat hem nu werkelijk beweegt.

Soms vind hij het wel jammer dat er niet veel mensen zijn die hem werkelijk kennen. Want oprechte interesse is ten slotte veel prettiger dan dat plichtmatige gebabbel dat het ene oor in en het andere oor weer uit gaat.

toekomst

Wat de toekomst brengen zal, dat zal Rink wel zien. Hij heeft geen gespecificeerde plannen over huizen met 2 onder 1 kap. Wel weet hij dat hij niet in de Randstad wil wonen. De mentaliteit daar staat hem duidelijk niet aan. Na het afstuderen zal hij wel zien. Het lijkt hem wel leuk om thuis te werken en een gezin schrikt hem niet af.

Natuurlijk zal hij ook wel doorgaan in de atletiek. Misschien niet als atleet, maar er zijn tal van andere vlakken in de atletiek die de moeite waard zijn.

een volgende keer

Voordat we te horen krijgen wie er de volgende keer geïnterviewd gaat worden, wil Rink nog even vermelden dat zijn brilleglazen links -7 en rechts -5.5 dioptrie zijn. Het kan er een kwart naast zitten, maar ik denk niet dat er mensen zijn die dat gaan controleren.

Het volgende interview zal weer anders zijn dan anders. Het is namelijk meer dan één persoon die zal worden ondervraagd. En ze zijn niet eens Kronaut. Hoewel, Kronosgek zijn ze wel. Rink wil graag dat de heren Ben Japink en Henk Appels in de schijnwerpers worden gezet. Graag wil hij van hen weten wat hun verbondenheid met studenten is. Namelijk niet alleen Kronos kan regelmatig van hun aanwezigheid genieten, maar ook de basketballers van Arriba en de Campus volleybalploegen worden nauwlettend gevolgd.

Een geweldige keuze al zeggen we zelf. We willen Rink hartelijk danken voor het openhartige gesprek en graag gaan we de volgende keer verder.

Voor nu tot ziens.

Pim en Sjoerd

Over vlekken, bloedgroepen, Griekse elementen, detectives en afkortingen

(De VW-enquete dus)

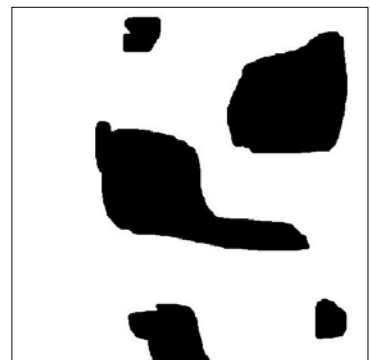
Alle VW-deelnemers mochten enquête invullen aan het begin van het weekend. Uiteindelijk is hier niets mee gedaan door de VW-cie. Die had namelijk beSpeurd dat iedereen het uitbrakken op het Hulsbeek prima vond en daarom niet iedereen tot actie ging bewegen met uitkomsten van de enquête.

Bij deze: wat was het plan en wat viel er nog meer op?

Het plan was heel simpel: je stelt een vraag met twee mogelijke antwoorden. Iedereen gaat bij antwoord A of B staan. Als je goed staat, krijg je een punt. Ter herinnering staat hieronder nog even de enquête zelf. Daarna volgen de vragen die de VW-cie erover bedacht had en daarna nog wat andere wetenswaardigheidjes.

Enquete

- Naam:
- Bloedgroep
- Beroep vader / moeder
- Paspoortnummer
- Waar was je donderdagavond?
- IQ?
- EQ?
- Studie / werk
- Wat betekent: RWEH?
- Favoriet cosmetisch luchtje?
- Favoriet luchtje algemeen?
- Vuur, water, aarde of lucht?
- Maïsveld?
- Favoriet snuifmiddel?
- Baantjer, Catfael, Flikken, Frost, Morse, Tatort?
- Hoeveel boeken van Agatha Christy ken je?
- Favoriete film?
- Schoenmaat
- Wat zie je in de figuur rechts?

Smell the flower, while you can

Vragen: (antwoorden vanaf 24 juni op internet, met toelichting)

Wat is Ard's associatie bij een maïsveld?	Verstopperkje / Graancircels
Wat is bij Demian het verschil tussen zijn EQ en IQ?	136 / 9
Waar was Ruben S donderdagavond?	VB / Thuis klaverjassen
Wat is de Bloedgroep van Rink?	Onbekend / O
Wat betekent volgens Rene 'RWEH'?	'Rene Willemink is Erg Handig' / 'Rene Wil Een Handdoek'
Wat voor werk heeft Arco?	Medewerken TN / Loopjongen
Wat is Arjen's favoriete luchtje?	Zeelucht / Marije
Wat doet Monique in een maïsveld?	Sex / Verdwalen
Het IQ van Agnes is	> 140 / < 140
Wat deed Gijs donderavond?	Band plakken voor de fietstocht / Bed repareren
Wat is bij Heidi hoger?	EQ / IQ
Wat is Sjoerds Favoriete luchtje?	Boslucht tijdens een VW-Fietstocht / Pas gevallen regen na twee weken zon
Miranda:	vuur / water
De bloedgroep van Carrie is	rood / blauw
Hoeveel Agatha Christy's kent Fredo?	0 / 7
Het favoriete luchtje van Nelleke?	Boslucht / zeelucht
De favoriete film van Annelies is Notting Hill. Dat vindt ze	Heerlijk romantisch / lekker soft
Wat is de favoriete film van Daniël?	Schatjes / Forrest Gump
Volgens Nienke betekent RWEH:	'Ren Weg En Hoop' / 'Ratten, Wezels En Hermelijnen'
Zelfde vraag voor Brenda:	'Rasspeurders Winnen en Hoe!' / 'Ruben Weet Echt Heelveel'
Wat is Klaas' snuifmiddel?	Dampo / Lijm
Wat ligt bij Jelmer op -273^1 ?	IQ / EQ
De hoogste resp. laagste speurfactor ² waren van Jelmer en Arco. Wie van hen had de hoogste?	Jelmer / Arco
Hoeveel VW-gangers hebben een favoriet luchtje met het thema: "flora"?	9 / 13
Hoeveel personen koppelen een maïsveld aan een sociale bezigheid?	2 / 7
Welk element is favoriet bij de VW'ers?	Vuur / water
Welk element is het minst populair?	Aarde / Lucht
Wat had de meeste stemmen bij de vlekken?	Hond / Koe
Welke detective heeft meer steun?	Morse . Baantjer
Wie heeft het laagste IQ?	Sjoerd / Nelleke
Het hoogste EQ? (van de serieuze antwoorden)?	Miranda / Monique

¹ Voor de niet-bèta's onder ons; -273°C is (afgerond) het absolute nulpunt van de temperatuur

² Voor de niet-VW-gangers: De speurfactor was al voor het VW opgevraagd en staat dus inderdaad niet in de enquête.

Wat viel er zoal op?

Uiteraard vallen er dingen op als je van 22 verschillende Kroanutenen hun antwoorden vergelijkt. Hieronder zijn er een paar. Goede speurders vinden hier ook enkele antwoorden / hints op de vragen op de vorige pagina!

Het oorspronkelijke idee achter de enquête was dat alle VW-gangers verdacht waren voor een misdrijf dat gedurende het VW opgelost moest worden. En elke verdachte moet natuurlijk een vragenlijst invullen om achter belangrijke gegevens te komen.

- De Speurfactoren liepen uiteen van een vergelijking met een dier (een bij) tot de constante van Planck. Anderen vonden hun leeftijd de juiste factor. Twee personen gaven zichzelf een 10. De twee VW-winnaars gaven zichzelf geen factor dan wel een bescheiden 6.
- Bloedgroep; logische vraag. Echter, slechts 8 Kronauten konden hier serieus antwoord op geven!!
- Paspoortnummer: 14 antwoorden. (ID werd ook goedgekeurd) De andere 8 kregen een minpunt omdat ze geen paspoort mee hadden, wat toch duidelijk in de informer stond
- Waar was je op donderdagavond? Het tijdstip van de moord... Slechts 6 Kronauten konden de training als alibi opgeven!! Werk voor de TC.
- IQ en EQ; niet onbelangrijk natuurlijk wat je kan verwachten van een verdachte. De meesten wisten het niet, zeker het EQ was moeilijk en dat zegt op zich ook wel wat...
- Wat betekent RWEH? De mooiste antwoorden staan in de vragen verwerkt. Enkele andere: "Rood wint en heerst" "Raad waar Kegel hangt" "Regel wel een Hulpje" Het enige juiste is helaas niet geraden...
- Favoriet cosmetisch luchtje: blijft in de pocket. Zal bij verjaardagen worden meegenomen als er een cadeau moet komen!
- Favoriet luchtje algemeen: Natuurlijke luchtjes zoals zweet, boslucht, rozen, lucht, boerderij, vers brood e.d. blijken veruit populair te zijn. In slechts een geval was het favoriete luchtje dezelfde als het cosmetische luchtje. Misschien werk aan de winkel voor de parfum-industrie?
- Vuur, water, aarde of lucht? Slechts 2 Kronauten zijn luchtig! Vuur en aarde waren toch duidelijk het populairst, allebei 6. Grappig is dat maar 1/3 van de mensen die van boslucht houdt, ook "aarde" zijn. (Wellicht volgt er later nog een handeling hoe de Kronaut er gemiddeld in elkaar zit.)
- Maïsveld: popcorn, graancircels, sex, wandeling, giertank, verstoppertje, wandeling, verdwalen, tafeltennistafel, "pas op voor de beer" "maaïen, omploegen, atletiekbaan bouwen". You name it, met maïsvelden kan ALLES worden geassocieerd...
- Snuifmiddel; de Dampo en Otrivin waren wel populair. Maar enkelen hielden het toch bij zuurstof!
- Baantjer e.d: Tot mijn opluchting winnen de Engelse detectives van de BBC / KRO het van RTL4. Helaas was de voorsprong klein en zitten er dus nog aardig wat potentiële huisvrouwen bij Kronos. Alle antwoorden van Baantjer waren van vrouwen. Duitse detectives bleken ook aardig populair. Soms werd Rex of Der Alte toegevoegd!

- Agatha Christy: blijkt toch niet zo populair. We hadden eigenlijk verwacht dat die boekjes voor het VW nog even gelezen werden!
- Schoenmaat: Behalve de naam de enige vraag die iedereen heeft ingevuld. Bij d heren van 38,5 tot 45,5. De dames van 37,5 tot 41.
- De vlekken: helaas bleek www.vlekkentest.nl niet bestaan. Ook www.psychology.com of zoiets gaf geen vlekkentest. Dat was jammer, want het zegt natuurlijk over de verdachte en om wat voor soort moord het zou kunnen gaan! Maar er was nog een vlekkenbestandje op de computer te vinden. Deze was ooit gebruikt om een CD-boekje te maken. De Kronaut die het meeste weg heeft van een koe was bij deze vraag in het voordeel... Er bleken er echter meer te zijn die het snapten. Maar ook honden waren populair, (bepaalde) landkaarten, koffievlekken, “eenvreemde eend in de bijt”, een teddybeer en er werd zelfs een zwemmer in ontwaard.
- “Smell the flower, while you can”. Wat was dat dan? Ik heb er niemand over gehoord, maar het is afkomstig van U2 en wel toepasselijk voor dit VW!

Nieuwsgierige Kronautjes die meer willen speuren, kunnen de boel bij mij thuis nog eens doorlezen. En vergeet de internetsite niet!

Groetjes!

Ruben

Van de MiLaTraCie,

Het is zomer en je kunt dus heerlijk trainen in het zonnetje en aan zoveel wedstrijdjjes meedoen als je wilt. Wat is het leven van een atleet toch mooi! Maar één ding vraag ik me dan altijd af: "waarom heeft God dingen als blessures en verkoudheid uitgevonden?"

Op het verenigingsweekend heeft wonderbaarlijk genoeg niemand een nieuwe blessure opgelopen, wat toch eigenlijk wel traditioneel is (uiteraard speelden bekende blessures bij sommige mensen wel weer op;-)

Als je het nieuws ook nog een beetje volgt, lees je dat KRONOS misschien eens een nieuwe geldbron moet gaan aanboren: kan KRONOS geen therapie gaan geven aan depressieve mensen? Hardlopen blijkt een prima medicijn (zie onderaan)!

En: het LAP-circuit oude-stijl is afgerond, met als winnaars van de eeuwige roem alias LAPkoning en – koningin van KRONOS:

En waarom staat er "oude stijl"? Komend jaar gaat het LAP-circuit namelijk een klein beetje veranderen: de MiLaTraCie gaat de wedstrijden van het LAP-circuit in samenspraak met de Coördinatoren Weg, Cross en Baan samenstellen. De coördinatoren kunnen zich dan ook dubbel en dwars inzetten om deze wedstrijden te promoten!

Het overzicht met wedstrijden de komende tijd

(Maar er zijn natuurlijk veel meer wedstrijden te doen! Voor uitgebreide gegevens en inschrijven zie de Kronos-website of neem contact op met de desbetreffende wedstrijdcoördinator!)

Juni

16	Seniorencompetitie – Amsterdam (H1), Doetinchem (D1, H2)
20	LAAC-baaninstuif (1000m, 5000m, 4x1500m!)
30	Overgangscompetitie - Almelo

Juli

Tot slot de eindstand in het LAP-Circuit:

Positie	Naam	7-heuvelen	1/2 van Egmond	Dies-loop	NSK-Cross	10 EM Haaksbergen	HLT	JKG	ITM	Totaal
<i>Mannen</i>										
1	Ard Vlooswijk	6	5	2	5	-	-	2		20
2	Bart van der Wal	3	1	-	3	-	3	-		11
3	Marcel Fekkes	-	-	4	-	-	5	-		9
4	Emiel Dijkstra	-	3	-	-	2	2	-		8
5	Arjen Eggink	4	-	1	-	-	-	-		5
6	Sebastiaan v/d Berg	-	2	-	1	-	-	-		3
7	Pim Doppen	2	-	-	-	-	-	-		2
7	Bram van Dongen	-	-	-	2	-	-	-		2
9	Tim Hartog	1	-	-	-	-	-	-		1
9	John Boertjes						1	-		1
<i>Vrouwen</i>										
1	Carla Verwijs	4	2	5	-	-	2	-		13
2	Marije Engels	1	-	2	2	-	-	-		5
3	Martien Schaub	-	-	3	-	-	-	-		3
4	Heidi Winkler	2	-	-	-	-	-	-		2
5	Agnes Kallenberg	-	-	1	-	-	-	-		1

Succes de komende tijd met trainen en wedstrijden!!!

*De MiLaTraCie,
Ard, Arjen & Pieter*

(wil je weten wat wij als Milatracie doen en willen bereiken? Kijk dan op onze commissiepagina op de website!)